

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2023 M. NR. 9 (169)

ISTORINĖ PERGALĖ

LIETUVOS SPORTININKĖ
DOMINIKA BANEVIČ-BGIRL
NICKA TAPO PASAULIO
ČEMPIONE IR IŠKOVOJO
KELIALAPĮ Į PARYŽIAUS
ŽAIDYNES, KUR PIRMĄ
KARTĄ ISTORIJOJE VYKS
OLIMPINĖS BREIKO
VARŽYBOS

Nicka

LIETUVA
OLYMPIC RINGS

WWW.LTOK.LT

NAUJAS „TELELOTO“ SEZONAS

TELELOTO
SUSITINKAME SEKMADIENIAIS
17:20

5

SKAITYTOJAMS

LTKO PREZIDENTĖS MINTYS

6

PARYŽIUS 2024

APIE NAUJOVES IR LAUKIANČIUS IŠŠŪKIUS

8

ŽVILGSNIS

KETURI BILIJETAI Į PARYŽIŲ – NE RIBA

12

SITUACIJA

IEŠKOS NAUJŲ PERGALĖS KELIŲ

15

IŠKILMĖS

APDOVANOJIMAI – NETIK MEDALININKAMS

16

TRIUMFAS

ISTORINĖ PERGALĖ

17

FORUMAS

BUVUSIŲ OLIMPIEČIŲ NEBŪNA

18

INTERVIU

ŠIMTMEČIO IŠVAKARĖSE – OLIMPINĖS SVAJONĖS

22

POSĖDIS

APTARĖ BIUDŽETĄ, NUVEIKTUS IR BŪSIMUS DARBUS

24

TALENTAS

TRINKTELĖJO DURIMIS

26

KARJERA

LAIMINGA, NES ATVIRA ŠIRDIMI DARO TAI, KAS PATINKA

30

LOKA

OLIMPINIŲ KOLEKCIKININKŲ KELIONĖS PO LIETUVĄ

32

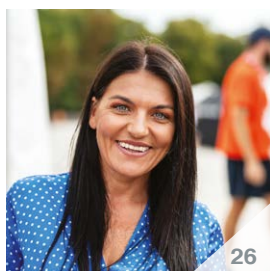
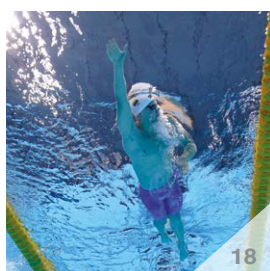
KRONIKA

LTKO ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

ĮGYVENDINTA SVAJONĖ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 9 (169), 2023 m.

VIRŠELYJE

Breiko šokėja D.Banevič-Bgird Nicka

Kipro Štreimikio nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Lina Motužytė
Deividas Skavičius
Ieva Marija Černiauskaitė
Marytė Marcinkevičiūtė
Lina Daugėlaitė
Bronius Čekanauskas
Dalia Musteikytė
Dominykas Genevičius

FOTOGRAFAI

Alfredas Pliadis
Kipras Štreimikis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJA

Urtė Gimžauskaitė

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga su savo skaitytojais, privalu pranešti, kad informacijos šaltinis – „Olimpinė panorama“

LIETUVOS SPORTO APDOVANOJIMAI 2023

Gruodžio 21 d. 18:00 val. tiesiogiai per **3**

ORGANIZATORIAI:

APDOVANOJIMŲ PARTNERIAI IR RĖMĖJAI:

EULOTO

affidea
klinika

impuls

medicina
practica
medicinių tyrimų laboratorija

Girteka

Rotary
Apygarda 1462

NORTHWAY
MEDICINOS CENTRAI

Glimstedt

PANORAMA

Allianz

betsafe

PARYŽIUS – VIS ARČIAU

IKI PARYŽIAUS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ LIKUS MAŽIAU NEI 300 DIENŲ, LIETUVOS RINKTINĘ SUDARO 19 SPORTININKŲ, IŠKOVOJUSIŲ 16 KELIALAPIŲ. APIE PASIRUOŠIMĄ ŽAIDYNĖMS „OLIMPINĖ PANORAMA“ KALBASI SU OLIMPINE ČEMPIONE, LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO PREZIDENTE DAINA GUDZINEVIČIŪTE.

Elvio Zaidario nuotr.

Ar šiuo metu iškovotas olimpinų kelialapių skaičius nuteikia pozityviai?

Žinoma, kalbant apie jau iškovotus kelialapius, norisi pasidžiaugti visais sportininkais, kurie tą jau padarė. Dar sykį Lietuvos vardas garsiai nuskambėjo pasaulyje visai neseniai, kai Dominika Banevič tapo pasaulio breiko čempione ir iškovojo vietą olimpinėse žaidynėse. Žaviuosi šios jaunos sportininkės užsispyrimu ir šaltakraujiškumu ant parketo. Prieš planetos pirmenybes ji garsiai pasakė, kad važiuoja pergales ir vietos olimpinėse žaidynėse. Paprastai sportininkai vengia tokių drąsių pareiškimų, o jai tai, regis, nesukėlė papildomo spaudimo.

Pirmą kartą žaidynių istorijoje prestižinėje keturviečių baidarių 500 m rungtyje startuos mūsų įgula, vėl du mūsų lengvaatlečiai varžysis disko metimo sektoriuje. Iškovoti vietą olimpinėse žaidynėse – labai sunku, todėl džiaugiuosi ir didžiuojuosi kiekvienu sportininku, kuris negailėdamas pastangų su šia užduotimi jau susidorėjo.

Atsakyti, kiek iš viso turėsime olimpiečių, sunku, bet galime palyginti su ankstesnėmis žaidynėmis. Pavyzdžiui, likus metams iki 2016-ųjų Rio de Žaneiro žaidynių jau turėjome apie 40 kelialapių.

Rio de Žaneire Lietuvai atstovavo 67 sportininkai. Ar Prancūzijos sostinėje įmanoma pamatyti panašaus dydžio olimpinę rinktinę?

Rinktinės dydžiui daug įtakos turi tai, ar į olimpinį turnyrą pavyks patekti tradicinio krepšinio rinktinėi, bet net jei pavyktų, būtų sunku tikėtis, kad priartėsime prie šio skaičiaus.

Kad ir kaip džiūgautume dėl kiekvieno patekusio sportininko, tenka pripažinti, kad Lietuvos rinktinė olimpinėse žaidynėse traukiasi, užpernai Tokijuje Lietuvai atstovavo 42 sportininkai. Specialistai sutinka, kad toliau matome 2018-aisiais įvykdytos sporto reformos padarinius, kai buvo sugriauta centralizuota sportininkų rengimo sistema, o iš Lietuvos olimpinio sporto centro atimtos medicininio ir mokslinio aptarnavimo funkcijos.

Pernai buvo priimta dar viena skubota sporto reforma – pakeista finansavimo tvarka, su jos padariniais sporto federacijos ir sportininkai jau susiduria.

Olimpinės žaidynės grįžta į Europą. Ar bus paprasta įsigyti bilietų į varžybas?

Taip, grįžta, bet sirgaliai turėtų paskubėti. Pirmą kartą visi bilietai į varžybas bus parduodami centralizuotai. Įsigyti bilietus į varžybas bus galima tik perkant oficialų vadinamąjį svetingumo paketą ir tik oficialioje bilietų platintojo „On Location“ platformoje. Tai vienintelis bilietų į Paryžiaus olimpinės žaidynės platintojas. Noriu pabrėžti, kad LTOK platinti bilietų į Paryžiaus olimpinės žaidynės neturi teisės.

Sporto federacijos, norinčios įsigyti bilietų į varžybas, vis dar gali tą padaryti specialioje joms skirtoje platformoje, tačiau tam turėtų kuo skubiau kreiptis į mus.

Kaip jau minėta, olimpinės žaidynės grįžta į Europą ir sportininkai tikisi nemažo sirgalių palaikymo. Todėl visus, planuojančius gyvai stebėti varžybas, kviečiu paskubėti ir kuo greičiau įsigyti bilietus. Jų liko nedaug.

Pasitarimas Paryžiuje

APIE NAUJOVĘS IR LAUKIANČIUS IŠŠŪKIUS

RUGSĖJO PRADŽIOJE PARYŽIUJE VYKO PASAULIO ŽINIASKLAIDOS IR NACIONALINIŲ OLIMPINIŲ KOMITETŲ BEI TARPTAUTINIŲ SPORTO FEDERACIJŲ KOMUNIKACIJOS ATSTOVŲ ŠUSITIKIMAS, SKIRTAS KĪTAMET VYKSIANČIOMS PARYŽIAUS OLIMPINĖMS ŽAIDYNĖMS APTARTI. ČIA PAT PO KETVERIŲ METŲ PERTRAUKOS BUVO SURENGTAS NACIONALINIAMS OLIMPINIAMS KOMITETAMS SKIRTAS KOMUNIKACIJOS SEMINARAS.

Tarptautinio olimpinio komiteto ir žaidynių organizacinio komiteto rengtame pasitarime dalyvavo keli šimtai žiniasklaidos, nacionalinių olimpinių komitetų bei tarptautinių sporto federacijų atstovų iš viso pasaulio.

Jie buvo supažindinti su darbo arenose specifika, transporto sistema žaidynių metu, techninėmis galimybėmis pagrindiniame žiniasklaidos centre ir kt.

„Tai buvo antras ir paskutinis toks susitikimas prieš olimpines žaidynes. Organizatoriai pristatė naujienas ir iniciatyvas, kurios bus įgyvendintos žaidynių metu. Tarkime, iki šiol olimpinėse žaidynėse į didelio susidomėjimo renginius, tokius kaip atidarymo ir uždarymo ceremonijos, tam tikrų varžybų finalai ir panašiai, būdavo skirtas tam tikras bilietų skaičius. Žengiant tvarumo keliu ir siekiant procesus su efektyvinti, nuo kitų metų nebelsis popierinių bilietų, juos pakeis elektroninė registracijos sistema.

Žiniasklaidos atstovams buvo aktualūs apgyvendinimo, transporto ir, žinoma, saugumo klausimai. Taip pat galimybė bendrauti

su sportininkais, judėti žaidynių vietose. Pavyzdžiui, žiniasklaidos atstovai nebus įleidžiami į olimpinio kaimelio gyvenamąją zoną, tačiau prieš prasidedant žaidynėms turės galimybę ją apžiūrėti.

Vienas aktualiausių klausimų – socialinių tinklų taisyklės, galimybė filmuoti žaidynių metu ir šią medžiagą viešinti. Ši informacija dar ruošinama, bet organizatoriai žada jau netrukus ją pristatyti, – sakė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto komunikacijos vadovė ir Lietuvos olimpinės rinktinės atstovė spaudai Lina Motuzytė.

Žiniasklaidos atstovai taip pat apžiūrėjo dalį olimpinių arenų: lankėsi „Bercy“ arenoje, kurioje vyks finalinis krepšinio varžybų etapas, „Vaires-Sur-Marne“ kanale, jame bus surengtos irklavimo bei baidarių ir kanojų irklavimo varžybos, „Saint-Quentin-en-Yvelines“ velodrome, kurio ratus suks treko ir BMX dviratininkai, Versalio rūmų prieigose, kur vyks šiuolaikinės penkiakovės ir jojimo varžybos, bei Paryžiaus centre – čia irgi planuojama nemažai varžybų.

„Buvo svarbu suprasti atstumus nuo viešbučių, pagrindinio ži-

Seminaro akimirka

L TOK atstovė L.Motužytė

niasklaidos centro iki varžybų vietų. Transporto sistema kol kas lieka vienas pagrindinių iššūkių. Eismas tokiam mieste – labai sudėtingas, ir nors planuojama atskira olimpinė autobusų linija, sunku tikėtis, kad tai išspręs visas problemas. Nemažai žiniasklaidos atstovų ketina naudotis miesto viešuoju transportu, metro linijomis“, – sakė L.Motužytė.

Paryžiaus olimpinėse žaidynėse dirbs rekordiškai daug žiniasklaidos atstovų iš Lietuvos: mūsų šaliai skirtos dvylikos rašančių žurnalistų, dviejų fotografų ir dviejų transliavimo teisių neturinčių radijo ir televizijos atstovų akreditacijos. Žaidynes taip pat nušvies jas transliuosianti TV3 televizija.

„Olimpinės žaidynės grįžta į Europą, todėl susidomėjimas jomis bus didžiulis. Džiaugiuosi, kad mūsų įdirbis atsiperka ir toks gausus būrys žiniasklaidos atstovų iš Lietuvos turės galimybę sirga-

liams pateikti karščiausių ir aktualiausių informaciją“, – džiaugėsi L TOK komunikacijos vadovė.

Paskutinę susitikimo dieną vyko nacionalinių olimpinių komitetų bei tarptautinių sporto federacijų komunikacijos komandoms skirtas seminaras.

„Turbūt vienas svarbiausių tokių seminarų tikslų – galimybė skirtingų nacionalinių olimpinių komitetų atstovams susitikti ir pasikalbėti apie iššūkius, su kuriais susiduriame, pasidalinti mintimis, kaip sprendžiame kylančias problemas, pasimokyti vieniems iš kitų. Taip pat užmegzti artimesnį ryšį su kolegomis iš TOK. Pastarąjį kartą toks seminaras buvo surengtas 2019-aisiais Lozanoje“, – priminė L.Motužytė.

Renginio metu buvo pristatytas pasiruošimas sausį Pietų Korėjoje vyksiančioms jaunimo žiemos olimpinėms žaidynėms.

PARODA AMBASADOJE

Rugsėjo viduryje Lietuvos ambasadoje Prancūzijoje duris atvėrė olimpinių ir parolimpinių medalininkų fotografijų paroda. Ši paroda pristatyta vietos lietuvių bendruomenei per lietuvių mokyklos Paryžiuje mokslo metų pradžios šventę, vėliau ją galėjo aplankyti visi norintieji.

Lietuvos medalininkų paroda tapo viena iš trijų ekspozicijų, kurias Lietuvos ambasada Prancūzijoje pristatė Europos paveldo dienu lankytojams.

Skaiciuojama, kad iniciatyvą apžiūrėjo per 1100 paryžiečių ir miesto svečių.

Lietuvos olimpinių ir parolimpinių medalininkų fotografijų paroda Lietuvos ambasadoje Paryžiuje bus eksponuojama visus metus.

Paroda Lietuvos ambasadoje

Pasaulio ir Europos vicečempionės D.Karalienė ir D.Rimkutė su šalies rinktinės treneriais M.Masilioniu (kairėje) ir V.Leknicku

KETURI BILIETAI Į PARYŽIŲ – NE RIBA

PIRMU ŠŪVIU – KETURI OLIMPINIAI KELIALAPIAI Į PARYŽIAUS OLIMPINĖS ŽAIDYNĖS PASAULIO ČEMPIONATE BELGRADE, PRIE KURIŲ DAR PRIDĖTAS PORINĖ DVIVIETĖ IRKLUOJANČIŲ DONATOS KARALIENĖS IR DOVILĖS RIMKUTĖS SIDABRAS. ĮSPŪDINGAS IR VISAS ŠIEMETINIS LIETUVOS IRKLUOTOJŲ SEZONAS.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Be D.Karalienės ir D.Rimkutės, Serbijos sostinėje Belgrade olimpinis kelialapis iškovojo vienvietininkai Viktorija Senkutė ir Dovydas Nemeravičius bei pavienę dvivietę irkluojančios leva Adomavičiūtė ir Kamilė Kralikaitė.

„Norėjome iškovoti dar daugiau kelialapių, tačiau viltis tenka atidėti kitiems metams. Tikėjomės, kad juos galėjo pelnyti pavienę dvivietę irkluojantys broliai Dovydas ir Domantas Stankūnai, kurie šiemet demonstravo puikią sportinę formą.

Stebėjau šių metų pasaulio čempionatą ir mačiau, kaip iki finišo likus vos 200 metrų jie dar buvo arti savo tikslo. Tačiau vienam iš brolių išsprūdo irklas, kuris ir nusinešė jų svajones. Viliamės, kad šių irkluojujų sėkmė neaplenks per kitų metų olimpinę atranką“, – sako Lietuvos irklavimo federacijos (LIF) prezidentas Mindaugas Griškonis.

Tikriausiai maloniu netikėtumu galima pavadinti K.Kralikaitės ir I.Adomavičiūtės pelnytą kelialapį, nes šios merginos jį pelnė pavienę dvivietę kartu pairklavusios vos dvi ar tris savaites. Kaip jos ruošis olimpinėms žaidynėms, juk Kamilė studijuoja Amerikoje, Sirakjuzo universitete? – klausiamo M.Griškonio.

Jau po pasaulio čempionato Serbijoje ji grįžo ne į Lietuvą, o skrido tiesiai į Ameriką. Tikimės, kad Kamilę universitetas kokiame mėnesiui išleis astotųjų ir ji žiemą galės atvykti į treniruočių stovyklą. Galbūt turėsime galimybių ir leivą išsiųsti į Ameriką kartu pasitreniruoti su komandos drauge.

Stengsimės, kad ši komanda kuo daugiau laiko galėtų praleisti kartu ir kitąmet Paryžiuje būtų konkurencinga varžovėms.

Tikras atradimas – D.Rimkutė, kuri puikiai prisitaikė prie Rio de Žaneiro olimpiados bronzinės prizininkės, pasaulio ir Europos čempionės D.Karalienės ir iškovojo sidabrą porinių dviviečių varžybose. Ką galite pasakyti apie šią irkluoją?

Tai – talentų talentas, jį tik kyla karjeros laiptais. Dovilės pirmasis treneris – Antanas Lavickas iš Kauno rajono. Praėjusiais metais Dovilė pradėjo studijuoti Klaipėdos universitete.

LIF prezidentas M.Griškonis

Olimpinius kelialapius iškovoję vienvietininkai D.Nemeravičius ir V.Senkutė

Kurie mūsų sportininkai dar gali įsivesti į važiuojantį traukinį ir iškovoti teisę startuoti Paryžiuje?

Šiandien turime 6–7 sportininkus, kuriems per pasaulio čempionatą porinių dviviečių ir porinių keturviečių varžybose nepavyko iškovoti olimpinių kelialapių. Manoma, iš šių dviejų įgulų būtų galima suburti vieną pajėgią komandą, kuri per olimpinės atrankos varžybas būtų konkurencinga. Ieškosime pačios geriausios kombinacijos.

Į atranką tikrai vešime brolius Dovydą ir Domantą Stankūnus ir kurią nors porinio irklo įgulą.

Ar iki olimpinių žaidynių gali įvykti pokyčių kai kuriose mūsų įgulose?

Pokyčių gali atsirasti, nes šiemet ne sportininkai iškovoję vietą į olimpines žaidynes. Tai – ne vardiniai kelialapiai, o Lietuvai pelnyta vieta. Bet kuris sportininkas, iškovojęs kelialapį, dėl įvairių priežasčių – susirgus, gavus traumą ar patyrus pralaimėjimą per vietinę atranką – gali būti keičiamas.

Lietuvos irklotojai iš svarbiausių metų varžybų šiemet grįžo su medaliais, pelnė ir olimpinių kelialapių, tad sezonas įspūdingas.

Tokio turbūt nebuvo nuo 2018 metų. Puikiai pasirodė jau per Europos suaugusiųjų čempionatą Bledė, kur finale kovojo ir medalių siekė net keturios mūsų įgulos. Sidabru pasipuošė moterų porinė dvivietė D.Karalienė ir D.Rimkutė.

Tik per plauką nuo medalių liko pavienė dvivietė irklavę broliai Dovydas ir Domantas Stankūnai, kurie vos 0,04 sek. atsiliko nuo bronzą iškovojusių ispanų. Vienviečių varžybose I.Adomavičiūtė užėmė penktą vietą, o pirmą sykį vienvietę Europos čempionate irklavęs D.Nemeravičius liko šeštas.

Pasaulio jaunimo (U23) čempionate Plovdivė auksu pasipuošė pavienės dvivietės įgula Martyna Kazlauskaitė ir Kamilė Kralikaitė, o merginų porinių keturviečių finale Lietuvos įgula – Ūla Jonušaitė, Ugnė Juzėnaitė, Saulė Kryževičiūtė ir Raminta Morkūnaitė – finišavo penkta. Ši įgula tapo ir Europos jaunimo (U23) čempione.

Europos jaunimo (U23) čempionate vicečempionių vardus pelnė vaikinų porinė keturvietė – Armandas Kelmelis, Saulius Aušbikaivičius, Rokas Jakubauskas ir Jonas Šaparavičius.

Tokių svarių pergalių reikėjo laukti kelerius metus. Kas nulėmė tokią didelę sėkmę?

Nežinau, ar tai labai didelė sėkmė, nes per pasaulio čempionatą norėjome iškovoti dar daugiau olimpinių kelialapių. Pasiteisino LIF sprendimas vėl pasikviesti buvusį šalies irklavimo rinktinės vyriausiąjį trenerį Mykolą Masilionį vadovauti rinktinėi.

Dalis irklotojų ir trenerių prieštaravo šiam federacijos spren-

dimui, nepitarė šio trenerio sugrįžimui, nes prieš Rusijos invaziją į Ukrainą Mykolas dirbo Rusijoje. Bet tada juk nemažai Lietuvos krepšinio, futbolo trenerių ir sportininkų buvo pasirašę kontraktus su Rusijos klubais.

Jau pirmomis karo Ukrainoje dienomis Mykolas pasitraukė iš Rusijos. Jeigu jis ir toliau ten būtų dirbęs, šios kandidatūros net nebūtume svarstę. Prasidėjus karui, Mykolas toliau dirbo su Graikijos rinktinė. Praėjusių metų lapkritį jį pavyko prisikalbinti grįžti pas mus.

Mykolas didelės patirties įgijo dirbdamas su vienu geriausių pasaulio irklavimo trenerių italų Giovanni'u Postiglione, kuris konsultavo ir Lietuvos irklavimo rinktinę, ne vienai įgulai padėjo užkopti ant nugalėtojų garbės pakylės: 2016 m. Rio de Žaneire mūsų irklotojai pelnė sidabro ir bronzos medalius, o 2017–2018 m. tapo pasaulio čempionais.

Ar tai buvo jūsų iniciatyva susigrąžinti šį trenerį?

Stengiausi kartu su LIF generaliniu sekretoriumi Sauliumi Ritte-riu ir savo tikslą pasiekėme: Mykolas vėl pradėjo vadovauti mūsų rinktinėi. Kartu su Sauliumi atlaikėme kelis nepatenkintų trenerių ir sportininkų žaibus.

Su LIF dirbančių trenerių grupe buvo pelnyti trys kelialapiai, o D.Nemeravičius treniravosi atskirai su treneriu Kęstučiu Kebliu ir jam paskutiniu yriū irgi pavyko iškovoti teisę startuoti Paryžiuje.

Kai Dovydas Lietuvoje pavasarį laimėjo vienviečių atrankos varžybas, jam sudarėme sąlygas treniruotis atskirai. Federacijoje yra nerašyta taisyklė, kad tas, kuris laimi vienviečių varžybas, gali ruoštis individualiai, nes tai – ne komandinė valtis.

Kas dabar atsakingi už atskiras įgulas?

Pagrindinis moterų rinktinės treneris – Virgaudas Leknickas, jo asistentas Karolis Sunklodas. Vyrus šiemet daugiausia treniravo M.Masilionis, K.Keblys ir Vladislavas Sokolinskis. Jie ruoš mūsų komandą olimpinėms žaidynėms. Tikimės, kad jie visi, kaip ir sportininkai, galės išvykti į olimpines žaidynes.

Lietuvos olimpinė rinktinė labai jauna, tik D.Karalienė sukau-psi didesnę patirtį. Ko iš jos galima tikėtis Paryžiuje?

Donata turi daugiausia patirties, bet ir kiti irklotojai, nors ir jauni, bet jau patyrę. 2017-ųjų pasaulio ir Europos čempionai D.Nemeravičiui tai bus jau trečiosios olimpinės žaidynės: Tokijuje ir Rio de Žaneire jis irklavo porinę keturvietę.

I.Adomavičiūtė 2018-aisiais tapo pasaulio čempione, sportuoja jau daug metų, todėl jai debiutas olimpinėse žaidynėse neturėtų būti didelis galvos skausmas, V.Senkutė – irgi jau patyrusi sportininkė. Mažiau patyrusios tik jaunesnės irklotojos – D.Rimkutė ir K.Kralikaitė, tačiau jos turi pajėgias porininkes, kurios prieš startą padės susitvarkyti su jauduliu.

Karolio Sunklodo nuotr.

Europos jaunimo čempionės. Iš kairės: Ū.Jonušaitė, U.Juzėnaitė, S.Kryževičiūtė, R.Morkūnaitė

Kokią įsivaizduojate Lietuvos olimpinę irklavimo rinktinę Paryžiuje ir kokius tikslus jai kelsite?

Būčiau laimingas, jeigu pavyktų iškovoti šešis kelialapius. Tai būtų tikrai daug. Daugiausiai mūsų įgulų – penkios – dalyvavo Rio de Žaneire. Esame netoli šio rezultato, o jei tą skaičių viršytume vienu kelialapiu – būtų nerealu.

Pagrindinis tikslas – kad mūsų valtys patektų į finalus ir turėtų galimybę kovoti dėl medalių. Nenoriu garsiai kalbėti, kažko žadėti, bet jeigu taip atsitiktų, manau, į Lietuvą kažką tikrai parvežtume.

Ar jūs, Rio de Žaneiro olimpinis vicečempionas, triskart Europos čempionas ir dukart pasaulio bronzinis prizinininkas, sieksite dalyvauti ketvirtose olimpinėse žaidynėse, ar jau galvojate apie karjeros pabaigą?

Kol kas irklų dar nepadžioviau, šiemet dalyvavau Europos čempionate ir irklavau porinę keturvietę, su komandos draugais užėmėme devintą vietą. Į pasaulio čempionatą vyko vienvietininkas D.Nemeravičius, kuris buvo stipresnis už mane, o komandoje aš atsisakiau irkluoti.

Kol kas negaliu teigti, kad mano karjera baigėsi ar dar tęsis. Yra trumpa nežinomybė. Šansų iškovoti kelialapį į Paryžių yra, svajoju, tačiau, iš kitos pusės žiūrint, – labai sudėtinga būti ir sportininku, ir LIF prezidentu, ir įmonės vadovu bei dar turėti kitų papildomų visuomeninių pareigų. Kitaip sakant, noro yra, bet galimybių mažai.

Nors šis sezonas buvo labai sėkmingas, pabiro medalių, bet ar viskas einasi lyg per sviestą, nėra jokių rūpesčių?

Rūpesčių tikrai turime daug, būtų sunku apie juos kalbant neišsiplėsti. Tačiau bandome tvarkytis. Lietuvoje turime puikias treniruočių sąlygas nuo pavasario iki vėlyvo rudens, šiemet pas mus netgi treniravosi Švedijos, Uzbekistano bei Sakartvelo rinktinės ir jos liko viskuo patenkintos. Sunkiau mums žiemą, kai atšalus orams neturime sąlygų irkluoti.

Ar devyniolikmečiai, kuriems šiemet vieninteliams iš Europos U19 čempionato nepavyko parvežti apdovanojimų, nekelia rūpesčių?

Kelia. Ši pamaina auga labai sunkiai, nes šiais laikais sudominti jauną žmogų irklavimu ir įkvėpti lankyti treniruotes – ypač sudėtinga. Aplinkui labai daug pagundų: išmanieji telefonai, žaidimai, planšetės, kiti šiuolaikinio pasaulio žaisliukai. Tai didelė bėda – ne tik mūsų sporto šakos, bet ir kitų.

Irklotojai jau baigė sezoną. Kada jie pradės ruoštis olimpinėms batalijoms?

Dabar visiems irklotojams, kurie dalyvavo šių metų pasaulio čempionate, suteikta galimybė vieną mėnesį ilsėtis, o kiti sportininkai treniruojasi. Geriausi irklotojai į pirmąją treniruotę rinksis lapkričio pradžioje Trakuose.

Jeigu oro sąlygos leis, jie treniruosis namie, o jei bus blogos, atšiaurios – bandysime dar šiemet išvykti kur nors į šiltus kraštus, kad sportininkai galėtų treniruotis ne tik salėje, bet ir ant vandens.

Šią vasarą kartu treniravosi visų amžiaus grupių mūsų irklotojai, vienu metu irklodavo apie 25 sportininkus. Perėjome prie centralizuoto pasiruošimo: jaunimas, treniruodamasis kartu su suaugusiais, turi galimybę iš jų mokytis ir greičiau tobulėti. Tokios praktikos bandysime laikytis ir toliau, nes vidinė konkurencija jauniems irklotojams ypač padeda tobulėti. LIF dėkinga visiems sportininkams, kurie dirba nuo ryto iki vakaro, stengiasi pasiekti gerų rezultatų ir garsinti ne tik mūsų sporto šaką, bet ir visą Lietuvą.

Alfredo Pladžio nuotr.

Pavienės dvivietės įgula K.Kralikaitė (kairėje) ir I.Adomavičiūtė

ŠIEMET IŠKOVOTI LIETUVOS IRKLUOTOJŲ MEDALIAI

Auksas

Europos jaunimo (U23) irklavimo čempionatas Krefelde (Vokietija)

Merginų porinės keturvietės įgula (Raminta Morkūnaitė, Saulė Kryževičiūtė, Ūla Jonušaitė ir Ugnė Juzėnaitė)

Pasaulio jaunimo (U23) irklavimo čempionatas Plovdive (Bulgarija)

Pavienės dvivietės įgula (Martyna Kazlauskaitė ir Kamilė Kralikaitė)

Pasaulio universitetų žaidynės Čengdu (Kinija)

Vienvietininkas Povilas Stankūnas

Porinės dvivietės įgula (Martyna Kazlauskaitė ir Ugnė Juzėnaitė)

Sidabras

Pasaulio čempionatas Belgrade (Serbija)

Porinės dvivietės įgula (Donata Karalienė ir Dovilė Rimkutė)

Europos čempionatas Blede (Slovėnija)

Porinės dvivietės įgula (Donata Karalienė ir Dovilė Rimkutė)

Europos jaunimo (U23) čempionatas Krefelde (Vokietija)

Vaikinų porinės keturvietės įgula (Armandas Kelmelis, Saulius Aušbikavičius, Rokas Jakubauskas ir Jonas Šaparavičius)

Pasaulio universitetų žaidynės Čengdu (Kinija)

Porinės dvivietės įgula (Mantas Juškevičius ir Domantas Maročka)

OLIMPINIS MĖNUO

Spalis 2 – 29 d.

Projekto globėja
p. **Diana Nausėdienė**

Projekto partneriai

**Alfa
Klasė**

Lietuvos 3x3 krepšinio rinktinės iš Europos čempionato parsivežė du medalių kompleksus

IEŠKOS NAUJŲ PERGALĖS KELIŲ

TRIJULIŲ KREPŠINIO RINKTINIŲ IŠKOVOTI EUROPOS ČEMPIONATO IR EUROPOS ŽAIDYNIŲ MEDALIAI ŠIEK TIEK NUMALŠINO MEDALIŲ ALKĮ, NES VASARA IR RUDUO LIETUVOS KREPŠININKAMS APDOVANOJIMŲ NEBUVO DERLINGA. TAČIAU KREPŠINIO FEDERACIJOS PREZIDENTAS VYDAS GEDVILAS ĮSITIKINĖS, KAD PERGALIŲ ATEITYJE DAR BUS, O SVARBIAUSIAS TIKSLAS – DALYVAUTI 2024 M. OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE – VIS DAR PASIEKIAMAS.

Garsiausia Lietuvos krepšinio komanda – šalies vyrų rinktinė – iš pasaulio čempionato, kuris vyko Filipinuose, Japonijoje ir Indonezijoje, grįžo be medalių ir tiesioginio bilieto į Paryžių. Tačiau kelių svarbių žaidėjų neturėjusi rinktinė parodė charakterį, murkdė pasaulio krepšinio žvaigždes ir grupės turnyre įveikusi iš NBA žaidėjų suburtą JAV rinktinę Lietuvoje sukūrė šventę.

Pernai keliais apdovanojimais džiuginusios Lietuvos jaunimo rinktinės šiemet iš Europos ir pasaulio čempionatų grįžo tuščiomis, bet, 64-erių V.Gedvilo tikinimu, šalyje auga ne vienas talentingas krepšininkas, tad anksčiau ar vėliau jie vėl ras pergalių kelius.

Kaip įvertintumėte pastarąjį rinktinių sezoną, per kurį tik 3x3 rinktinės iškovojo medalius: vyrai tapo Europos vicečempionais, moterys laimėjo bronzą, be to, jos iškovojo Europos žaidynių auksą? – „Olimpinė panorama“ paklausė V.Gedvilo.

Sezonas buvo gana geras, vis dėlto parsivežėme Europos sidabrą ir bronzą. Šiek tiek daugiau tikėjomės iš jaunimo rinktinių, nes pernai šešiolikamečiai vaikai tapo Europos čempionais, dvidešimtmečiai – vicečempionais. Europos čempionėmis tapo ir aštuoniolikametės merginos. Šiemet medalių nebuvo, nors vy-lėmės, kad bent vienas tikrai bus.

Vyrų rinktinė įvykdė keltus uždavinius ir pasaulio čempionate užėmė šeštą vietą. Manau, tai išties puiki vieta.

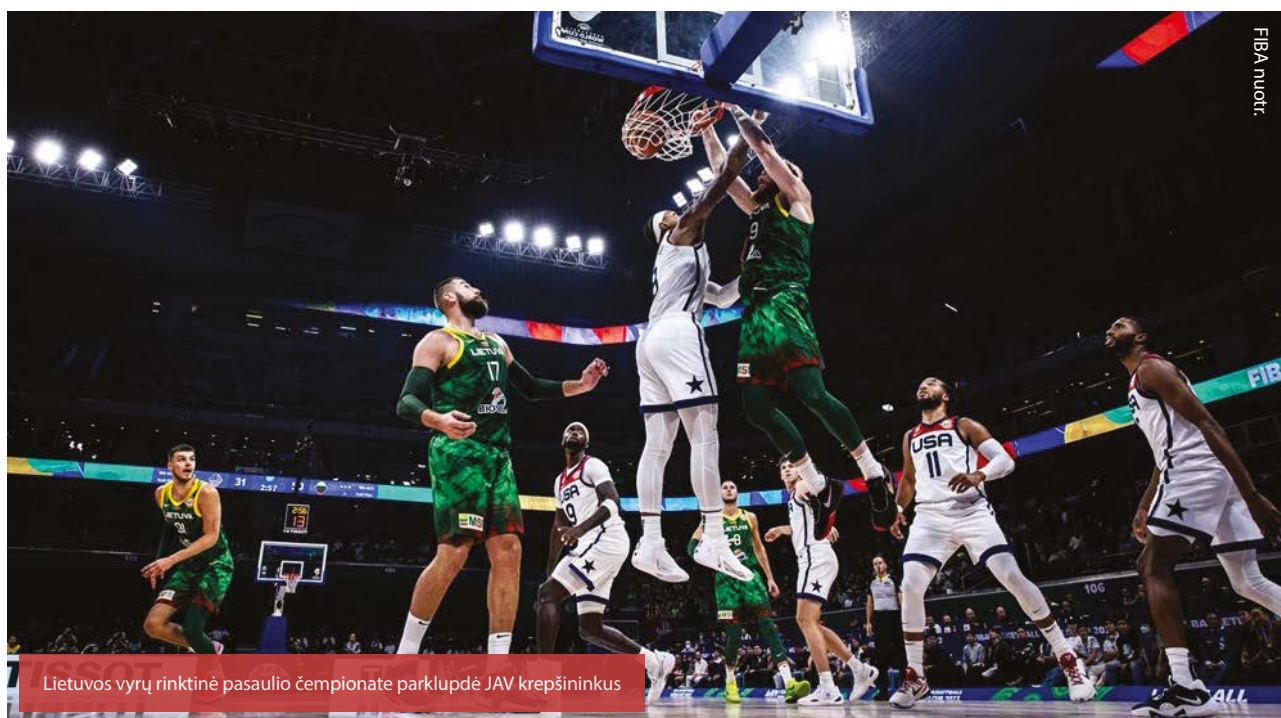
Vyrų rinktinei kelta užduotis pasaulio čempionate užimti bent aštuntą vietą. Ar tai ne per menkas uždavinys krepšinio šalimi save laikančios Lietuvos reprezentacinei komandai? Gal jai visomet derėtų kelti tik aukščiausius tikslus?

Krepšinio šalys yra ir Ispanija, JAV, Prancūzija, bet pasaulio čempionate prancūzai liko vos aštuoniolikti, ispanai – devinti, o aukso atvykę amerikiečiai iš viso nelaimėjo medalių ir finišavo ketvirti.

Yra daug pajėgių rinktinių, kurios labai gerai žaidžia krepšinį. O mes esame net šešti pasaulyje – nežinau kitos komandinės sporto šakos ar apskritai srities, kur būtume pasaulyje taip aukštai. Tad man atrodo, kad šešta vieta yra puikus rezultatas.

Net vyrų rinktinės treneris Kazys Maksvytis yra prasitaręs, kad, jei būtų žinojęs, jog į rinktinę neatvyks tiek daug pajėgių žaidėjų, būtų gerai pamąstęs, ar dirbti rinktinėje. Ar jūs pats turėjote vilčių, kad rinktinė pasaulio čempionate nužygiuos taip toli?

Kazys yra kovotojas, tad netikiu, kad galėjo taip kalbėti. K.Maksvytis prieš čempionatą sakė, kad nori motyvuotos komandos, ku-

FIBA nuotr.

Lietuvos vyrų rinktinė pasaulio čempionate parklūpdė JAV krepšininkus

rijoje žaistų pergalių ištroškę krepšininkai. O mūsų rinktinė tokia ir buvo. Gal buvo galima vieną kitą žaidėją kai kuriose pozicijose pakeisti kitais krepšininkais, bet iš esmės rinktinė buvo pajėgi, nes aikštėje žaidžia ne pavardės, o komanda.

Filipinuose teko bendrauti su vyrais. Jie šaunuoliai: atvyko, paaukojo vasaros atostogas, nors rinktinėje pinigų neuždirbo – krepšininkai žaidžia geruose klubuose ir ten nemažai uždirba. Noriu jiems padėkoti už norą būti rinktinėje, už gražų žaidimą ir kovą dėl pergalių. Juk daugelis netikėjo, kad eisime taip toli. Manė, kad rinktinė silpna ir pasaulio čempionate būsime patrankų mėsa. Tačiau taip nenutiko. Komanda buvo labai motyvuota, labai norėjo laimėti. Daug nuveikė ir treneriai, kurie tinkamai sudėliojo planą, tad pasaulio čempionate rinktinė buvo puikios formos. Tai įrodo ir pergalė prieš JAV – komandą, sudarytą iš NBA žaidėjų.

Ar nenuliūdino rungtynės dėl penktos vietos su latviais, kurias Lietuvos rinktinė pralaimėjo beviltiškai – 63:98?

Visada liūdina, kai pralaimi mėgstama komanda. Tačiau vyrus gal užliūliavo lengva pergalė prieš latvius Taivane, kai per pasirengimą pasaulio čempionatui juos sutriuškino 93:69.

Galbūt paskutinėms pasaulio čempionato rungtynėms su Latvija pritrūko šiek tiek motyvacijos ir nusiteikimo, nes buvome psichologiškai užtikrinti, kad bet kuriuo atveju Latviją pavyks nugalėti. Bet Latvija irgi nori laimėti. Ji trokšta pergalių, nes dideliuose tarptautiniuose turnyruose nieko išskirtinio iki šiol nebuvo nuveikusi. Latviai net pasaulio čempionate žaidė pirmą kartą, tad itin stengėsi įrodyti, kad nėra silpni.

O kai komanda atsiplėšia 20 taškų, dingsta įtampa, atsiranda laisvumas ir kai kurie metimai patys sukrinta. Tada jau labai sunku tokią rinktinę pavyti ir aplenkti.

Išskyrus šešiolikamečių vaikinų rinktinę, kuri Europos čempionate pasiekė pusfinalį, kitos jaunimo rinktinės liko gerokai toliau nuo garbės pakylės, o merginų pasirodymai iš viso atrodo prastai: ir dvidešimtmėtės, ir aštuoniolikmetės Europos čempionate liko paskutinės – šešioliktos. Ar jus tenkina tokie rezultatai?

Rezultatai nedžiugina. Bet, kalbant apie vaikus, visose amžiaus grupėse yra ištis talentingų krepšininkų. Šešiolikamečių vaikinų ketvirta vieta Europos čempionate apskritai yra puiki, juolab kad rinktinė pateko į pasaulio čempionatą.

Daugiau tikėjomes iš dvidešimtmėčių vaikinų rinktinės, kurioje žaidžia tokie talentingi jaunuoliai, kaip Liutauras Lelevičius, Motiejus Krivas. Tačiau tikiu, kad ateityje jie dar iškovos pergalių.

Dvidešimtmėtės merginos Europos čempionate liko paskutinės, bet reikia suprasti, kad net septynios rinktinės narės buvo dveji metai jaunesnės. Jaunimo amžiuje tie dveji metai reiškia labai daug.

Laimė, ši rinktinė neiškrito į žemesnį divizioną, nes kitų metų vasarą dvidešimtmėčių merginų Europos čempionatas vyks Lietuvoje – Klaipėdoje ir Vilniuje. Tad tikimės, kad ši Justės Jocytės vedama rinktinė kitąmet vėl sužibės.

Deja, į žemesnį divizioną iškrito aštuoniolikmetės. Bet devyniolikmetės pasaulio čempionate buvo aštuntos, o tai – visai neprasta vieta.

Kodėl merginų krepšinis Lietuvoje tarsi supasi ant bangų: tai aukštyn, tai žemyn? Neretai tenka girdėti argumentą, kad Lietuva – maža šalis, talentų nėra itin daug. Tačiau, tarkime, dvidešimtmėčių merginų Europos vicečempionė tapo dar mažesnės šalies – Latvijos rinktinė, įsiterpusi tarp čempionės Prancūzijos ir bronzą laimėjusios Ispanijos.

Latvės buvo maksimaliai gerai sukomplektavusios komandą ir pora metų vyresnės nei mūsų. O mes visus akcentus dedame į kitąmet Lietuvoje vyksiantį Europos čempionatą, kuriame žais mūsų auksinės mergaitės, pernai tapusios merginų iki 18 metų žemyno čempionėmis.

V.Gedvilas

Būtent šios jaunimo rinktinės, vedamos J.Jocytės, pagrindu tikimės suburti moterų ekipą, kuri galbūt galėtų dalyvauti 2028-ųjų Los Andželo olimpinėse žaidynėse.

Neįmanoma iš karto suburti pajėgios moterų rinktinės, nes kurį laiką moterų krepšiniui buvo skiriama mažiau dėmesio, tad per dvejus metus nereikia tikėtis stebuklų. Bet mes judame pirmyn. Druskininkuose įsteigėme merginų krepšinio centrą, kuriame mergaitės mokosi ir treniruojasi – atsakingi žmonės talentų ieško visoje Lietuvoje.

Jūs pats 1997 m. Lietuvos moterų rinktinę Europos čempionate atvedėte iki viršūnės. Turbūt skaudu matyti, kad kadaise viena pajėgiausių žemyno rinkinių dabar net nepatenka į svarbiausias varžybas: Europos čempionate pastarąjį kartą dalyvavo 2015-aisiais, pasaulio – 2006-aisiais. 2027 m. moterų rinktinė vėl tikrai dalyvaus Europos čempionate – nereikės net atrankos, nes finalo etapas vyks Lietuvoje.

Žinoma, skauda širdį dėl to, kad nežaidžiame tarp elitinių komandų, kad nukrito mūsų moterų krepšinio reitingas, bet prošvaisčių jau matyti. Daugėja komandų Lietuvos moterų krepšinio lygoje: dabar bus šešios, kitais metais – jau aštuonios.

Pirmiausia, kiek įmanoma, turime pakelti savo šalies čempionato lygį, pasistengti, kad pajėgios krepšininkės liktų Lietuvoje ir žaistų Europos turnyruose. Pajėgiausią šalies komandą, mano nuomone, turi treniruoti Lietuvos rinktinės treneris. Taip ir bus – Vilniaus „Kibirkštį“ treniruos Rimantas Grigas.

„Deivių“ sporto klubas Druskininkuose – irgi talentų kalvė, kur talentingos mergaitės rengiasi būsimoms kovoms. Vienaip ar kitaip bandome atsispirti nuo dugno.

FIBA kongrese Maniloje ne tik atsiėmiau apdovanojimą Lietuvai už didžiausią pažangą 3x3 krepšinyje per 2021–2023 metus, ne tik išsirinkome naują prezidentą – Kataro šeichą Saudą Ali Al Thani, bet jame taip pat buvo nuolat pabrėžiama, kad moterų krepšiniui privalu skirti daugiau dėmesio.

3x3 rinkinių rezultatai pasaulio čempionate šiemet nebuvo išskirtiniai, bet iš Europos čempionato vyrai ir moterys parvežė medalius, moterys tapo Europos žaidynių čempionėmis. Kaip vertinate trijulių krepšinio perspektyvas?

Tikiu, kad ir moterys, ir vyrai turi puikių galimybių pakliūti į Paryžiaus olimpinės žaidynės. Lapkričio 1-ąją bus aišku, ar į žaidynes pakliūsime tiesiai, ar dalyvausime atrankos varžybose. Vyrai dar

turi galimybių į žaidynes pakliūti be atrankos, moterys greičiausiai žais atrankos turnyre.

Vyrų ir moterų rinkinių reitingai skaičiuojami skirtingai. Vyrai daugiausia reitingo taškų susirenka per klubų pasirodymus, moterys – per rinktinės.

Trijulių rinkinių galimybės žaisti olimpiniam Paryžiuje išties atrodo pamatuotos, bet dėl tradicinio krepšinio vyrų rinktinės kyla klausimų. Kaip manote, ar realu, kad vyrų rinktinė vėl dalyvaus olimpinėse žaidynėse, nes Tokijo žaidynes jai teko praleisti dėl to, kad nepateko?

Per federacijos Vykdomojo komiteto posėdį svarstėme, ar mums teikti kandidatūrą rengti atranką į olimpinės žaidynės. Mūsų valstybė dabar išgyvena gana sudėtingą laiką: reikia ir apie mokytojus galvoti, ir apie kitas socialines grupes. O norint surengti olimpinę atranką būtina turėti net 4 milijonus eurų, iš kurių 3 milijonus tektų sumokėti FIBA. Žinoma, norėtume ir siektume atrankos turnyro, nes visada smagiau žaisti namuose. Tačiau abejoju, ar ši atranka mūsų valstybei nebūtų per didelė našta.

Manau, turime visas galimybes laimėti tą kelialapį ir svetur. Bet sportas, deja, dažnai nenuspėjamas. Dėl kelialapio į Tokijo žaidynes kovojome namuose, Kaune, bet vis dėlto pralaimėjome Slovėnijai. Yra daug pajėgių, gerai žaidžiančių komandų, tad laimėti gali bet kuri iš jų. Vis dėlto galiu pažadėti, kad padarysime viską, jog vėl būtume olimpinėse žaidynėse.

Tačiau tam, kad pasisektų, būtina suburti pajėgiausią rinktinę. Pasaulio čempionate nežaidė Domantas Sabonis, Arnas Butkevičius, Lukas Lekavičius, Marius Grigonis, Edgaras Ulanovas. Ar bandėte ieškoti priežasčių, kodėl krepšininkai taip masiškai nevyko į rinktinę?

Nesutikčiau, kad masiškai. Aš manau, kad nebuvo trijų išskirtinių žaidėjų – D.Sabonio, M.Grigonio ir A.Butkevičiaus. Jie rinktinėi išties buvo labai reikalingi. Visus kitus žaidėjus – nesakysiu, kuriuos keisčiau, nes tai yra tik mano asmeninė, o ne rinktinės trenerio nuomonė – rinktinėje palikčiau.

Bet niekas negali pasakyti, ar su tais krepšininkais rinktinė būtų pasirodžiusi geriau. Gal kaip tik blogiau? Šis čempionatas parodė, kad neįmanoma prognozuoti: net ir stipriomis laikytos rinktinės buvo pažeidžiamos, o, tarkime, prie lyderių nepriskirti latviai įrodė, kad buvo pernelyg nuvertinti.

Alfredo Piladžio nuotr.

Lietuvos moterų krepšinio pakilimas siejamas su J.Jocyte ir jos karta

LITUOVOS RINKINIŲ PASIRODYMAS 2023 M. EUROPOS IR PASAULIO ČEMPIONATUOSE

Vyrų krepšinio rinktinė, pasaulio čempionatas – 6 vieta

Moterų krepšinio rinktinė Europos čempionate nedalyvavo

3x3 vyrų rinktinė, pasaulio čempionatas – 10 vieta, Europos čempionatas – 2 vieta

3x3 moterų rinktinė, pasaulio čempionatas – 15 vieta, Europos čempionatas – 3 vieta

Jaunimo vaikinų rinktinės

Rinktinė iki 20 metų, Europos čempionatas – 8 vieta

Rinktinė iki 18 metų, Europos čempionatas – 11 vieta

Rinktinė iki 16 metų, Europos čempionatas – 4 vieta

Jaunimo merginų rinktinės

Rinktinė iki 20 metų, Europos čempionatas – 16 vieta

Rinktinė iki 19 metų, pasaulio čempionatas – 8 vieta

Rinktinė iki 18 metų, Europos čempionatas – 16 vieta (iškriti į B divizioną)

Iš kairės: A.Beniūšytė, D.Vasiliauskas, I.Krakoviak-Tolstika, S.Polikevičius, D.Gudzinevičiūtė, I.Gricevičienė, Lietuvos dziudo federacijos prezidentė S.Jablonskytė, S.Vetrova ir J.Bogužienė

APDOVANOJIMAI – NE TIK MEDALININKAMS

RUGSĖJO 21 D. LIETUVOS TAUTINIAME OLIMPINIAME KOMITETE PAGERBTI IR APDOVANOJI JUBILIEJUS ŠVENČIANTYS SPORTUI NUSIPELNĘ ASMENYS BEI EUROPOS JAUNIMO OLIMPINIO FESTIVALIO MEDALININKAI, JŲ TRENERIAI IR SPORTO FEDERACIJŲ ATSTOVAI.

Liepos pabaigoje Maribore (Slovėnija) vykusiam festivalyje Lietuvai atstovavo 53 sportininkai, keturi iš jų namo grįžo pasipuošę medaliais: dziudo imtynininkas Simas Polikevičius (svorio kategorija iki 60 kg) ir lengvaatletis Danielius Vasiliauskas (200 m bėgimas) pelnė sidabro medalius, o plaukikas Mantas Kaušpėdas (100 m nugara) ir lengvaatletė Aurėja Beniūšytė (trišuolis) iškovoją bronzą.

L TOK simbolines premijas įteikė sportininkams ir juos išugdžiusiems treneriams, o sporto šakos federacijoms – simbolines plaketes.

„Liepą šiuos sportininkus kartu su Jo Ekscelencija prezidentu Valdu Adamkumi išlydėjome į festivalį, todėl smagu, kad šiandien kartu galime pasidžiaugti jų pasiekimais. Šie medaliai turi ypatingą vertę. Jie įkvepia ir motyvuoja sportuoti toliau, nepamesti disciplinos, kelti sau dar aukštesnius tikslus ir ryžtingai jų siekti.

Šiame kelyje ypatingą vietą užima treneris, todėl apdovanodami sportininkus niekada nepamirštame ir trenerių. Jų darbas, ypač supratimas, kantrybė ir palaikymas jauniems sportininkams labai svarbus“, – sakė L TOK prezidentė, olimpinė čempionė Daina Gudžinevičiūtė.

S.Polikevičiui ir jo treneriui Svetlanai Vetrovai bei D.Vasiliauskui ir jį treniruojančiai Irinai Krakoviak-Tolstikai skirtos 500 eurų premijos, o A.Beniūšytei ir jos treneriui Indrei Gricevičienei bei M.Kaušpėdai ir su juo dirbančiai Jandrai Bogužienei – 300 eurų premijos.

Renginio metu taip pat buvo pagerbti sportui ir olimpizmui nusipelnę asmenys.

70 metų jubiliejaus proga L TOK antrojo laipsnio ženklas „Už nuo-

pelnus“ įteiktas Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos prezidentui Juozui Širvinskui.

60 metų jubiliejaus proga L TOK antrojo laipsnio ženklu „Už nuopelnus“ apdovanotas buvęs ilgametis Lietuvos dziudo federacijos prezidentas Vigmantas Sinkevičius.

50 metų jubiliejaus proga L TOK medalis įteiktas Lietuvos čempionatų prizininkei Gražinai Goštautaitėi, parengusiai ketverių olimpinių žaidynių dalyvį ėjiką Marių Žiūką.

Iš kairės: V.Sinkevičius, D.Gudzinevičiūtė, G.Goštautaitė, J.Širvinskas

Ant pasaulio čempionato garbės pakylės (iš kairės): Bgirl Ayumi, Bgirl Nicka, Bgirl Syssy

ISTORINĖ PERGALĖ

RUGSĖJO 24-OSIOS VAKARĄ BELGIJOS LEVENO MIESTO PAGRINDINĖJE AIKŠTĖJE ŠKAMBĖJO LIETUVOS HIMNAS IR AUKŠTAI KILO MŪSŲ ŠALIES TRISPALVĖ. ČIA VYKUŠIAME PASAULIO BREIKO ČEMPIONATE NUGALĖTOJOS LAURAIŠ DŽIAUGĖSI ŠEŠIOLIKMETĖ LIETUVOS ŠOKĖJA DOMINIKA BANEVIČ-BGIRL NICKA. SAVO ŠIRGALIUS JI PRADŽIUGINO NE TIK PLANETOS PIRMENYBIŲ AUKSU, BET IR LAIMĖTU TIESIOGINIU KELIALAPIU Į KITAIS METAIS VYKSIANČIAS PARYŽIAUS OLIMPINES ŽAIDYNES.

Iš karto po apdovanojimų ceremonijos vilnietė sunkiai tramdė emocijas: „Ką tik laimėjau bilietą į olimpinės žaidynes ir esu nepaprastai laiminga. Po vasaros pradžioje Lenkijoje vykusių Europos žaidynių, kuriose nepavyko nugalėti, pažadėjau sau, kad tiesioginį kelialapį iškovosiu pasaulio čempionate. O tai galėjo pavykti tik laimėjimo atveju. Ir aš tą padariau. Vis dar pati negaliu patikėti. Man pavyko, nes sunkiai treniravausi; bet turbūt pavyko ir todėl, kad savo šaliai – Lietuvai – labai norėjau padovanooti bilietą į olimpinės žaidynes. Buvau visiems pažadėjusi... Esu laiminga, dėkinga ir didžiuojuosi savimi.“

Per Belgijoje vykusias svarbias varžybas, kurios truko dvi dienas, Bgirl Nicka buvo itin susikaupusi, išoriškai rami, šoko techniškai ir stabiliai.

Jos pasirodymus stebėję breiko specialistai teigė, kad šiame pasaulio čempionate Dominika, kaip jau įprasta, demonstravo itin technišką, klasikinį breiko stilių, tačiau ir vėl buvo pagerinusi bei į naują lygmenį kilstelėjusi šokio originalumą ir atlikimo muzikalumą, todėl praktiškai neturėjo silpnų vietų ir varžovėms nebuvo pasiekama.

Pasaulio čempionato finale D.Banevič 2:1 (4:5, 6:3, 6:3) įveikė breiko legendą iš Japonijos Ayumi Fukushima-Bgirl Ayumi, kuri neseniai atšventė 41-ąjį gimtadienį ir yra 2021 m. pasaulio čempionė. Bronza atiteko dar vienai jaunai šokėjai – tik šiek tiek už mūsų šokėjų vyresnei Prancūzijos sportininkei Syai Dembele-Bgirl Syssy, kuri mažajame finale pranoko Kateryną Pavlenko-Bgirl Kate, atstovaujančią Ukrainai.

Iš viso pasaulio breiko čempionate varžėsi 96 sportininkės. Už lietuviškas nugaras šiame liko ir praėjusių metų pasaulio čempionė iš Japonijos Ami Yuasa-Bgirl Ami, ir vicečempionė iš Kinijos Liu Qingyi-Bgirl 671. Tuo tarpu D.Banevič prie pavasarį iškovoto Europos aukso pridėjo ir pasaulio čempionės titulą.

Vyrų varžybose Belgijoje dalyvavo mūsų šalies čempionas Rokas Šaltenis-Bboy Rukus ir vicečempionas Denis Ščiglo-Bboy Denis, jie tarp 125 atletų atitinkamai užėmė 69 ir 80 vietą.

Čempionatą organizavo Pasaulio sportinių šokių federacija kartu su Tarptautiniu olimpinio komitetu, o geriausiems šokėjams atiteko ne tik titulai, medaliai, dovanos, bet ir gana solidūs piniginiai prizai.

D.Banevič rankose – pasaulio čempionės medalis ir olimpinis kelialapis

B.Statkevičienė

BUVUSIŲ OLIMPIEČIŲ NEBŪNA

TRYS DIDŽIOSIOS RAIDĖS „OLY“ PRIE KIEKVIENO OLIMPIEČIO PAVARDĖS. TO PASAULIO OLIMPIEČIŲ ASOCIACIJA (WOA) PRAŠO JAU PENKERIUS METUS. „LIETUVOJE TOKS PRIERAŠAS DAR NEĮPRASTAS, TAČIAU ATVEŽIAU KELIOLIKA „OLY“ ŽENKLIUKŲ, JUOS IŠDALINSIU MŪSŲ OLIMPIEČIAMS“, – SAKO LIETUVOS OLIMPIEČIŲ ASOCIACIJOS VICEPREZIDENTĖ, LEGENDINĖ PLAUKIKĖ, 1972-ŪJŲ MIUNCHENO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ DALYVĖ BIRUTĖ STATKEVIČIENĖ.

Forumo atidaryme kalbėjo WOA prezidentas Joëlis Bouzou OLY, kuris ne tik sveikinimo žodžius tarė, bet ir klausėsi pranešimų, dalyvavo debatuose, taikliai susumavo, apibendrino pasisakymus.

„Prezidentas pabrėžė, kad nėra buvusių olimpiečių. Jei kartą tapai olimpiečiu, juo esi ir būsi visą gyvenimą. Tą pabrėžtų prie pavardės rašomos raidės OLY“, – paaiškina dvi dienas su 150 kolegų Turkijos megapolyje praleidusi B.Statkevičienė.

Stambule susižavėjimą sukėlusį ženklelį „OLY“ mūsų olimpiečiai gali gauti prisiregistravę WOA interneto svetainėje.

„Jį reikia iškilmingai nešioti. Vyras ženklelį segi švarku atlapuose, moterys – suknelėse ar švarkuose. Taip galima iškart identifikuoti olimpietį“, – šypsosi plaukikė ir sporto mokslininkė.

Pasauliniame forume neapsieita be organizacijos globėjo Monako princo Alberto II, WOA garbės prezidento, Tarptautinio olimpinio komiteto vadovo Thomo Bacho vaizdo sveikinimų, įkvepiančios Stambulo miesto mero Ekremo Imamoglu kalbos. Naujesni organizacijos nariai iš Afrikos, Azijos, Pietų Amerikos šalių visiems rengė pristatymus, o tokie senbuviai kaip Lietuva prisistatė atskirose sekcijose.

„Kalbėjau apie tai, kaip reklamuojame, viešiname savo veiklą. Pasakojau, kaip susirinkome Kaune, Sporto muziejuje, atnešėme Lietuvos olimpiečių asociacijos marškinėlius, visi pasirašėme ir juos padovanojome muziejui, kaip užimame olimpiečius. Asociacijos veikloje daugiausia dalyvauja vyresni olimpiečiai, nes beveik visi jaunesnieji turi aukštojo mokslo diplomus ir baigę karjerą dirba, neturi kada stipriai įsitraukti į mūsų veiklą, tad daugiau dėmesio skiriame senjorams. Mes daug keliaujame – Stambule rodziau nuotraukas, kur visi kartu Paryžiuje, Barselonoje, savaitgalio kelionėse po Latviją, Lietuvą. Taip pasiilsim, pabūnam kartu“, – pasakoja B.Statkevičienė.

Asociacija, kurios viena vadovių Lietuvoje ji yra, siekia skleisti olimpizmo idėjas ir rūpintis karjerą baigusiais atletais, kuriems dažnai sunku integruotis į kitokį gyvenimą.

Stambule B.Statkevičienė žavėjo kolegų iš įvairiausių šalių pasisakymai, pavyzdžiui, Alžyro dviratininkės, kuri pasakojo, kaip savo gimtinėje dėl draudimų negalėjo sportuoti, arba Japonijos olimpinės čiuožėjos, o šioje šalyje buvusiems atletams skiriama begalė dėmesio. Baigę darbus forumo dalyviai buvo pakviesti paplaukioti laivu po Bosforo sąsiaurį.

„Kai susitinka olimpiečiai – nesvarbu, jiems 50, 70 ar 25-eri, laimingi ir sveiki žmonės, prasideda linksmybės ir šokiai. Tas pats nutinka, kai susirenkame mes, Lietuvos olimpiečiai. O emocijos grįžus iš pasaulinio forumo – tik pačios geriausios“, – įspūdziais dalijasi B.Statkevičienė.

Forumo atidarymą tiesiogiai transliavo Turkijos TV, buvo susirinkę daugybė žiniasklaidos atstovų. „Kad Stambulo gyventojai mėgsta sportą ir yra fiziškai aktyvūs, mačiau pati eidama ryte maudytis į Bosforo sąsiaurį. Pakeliui sutikau daugybę miestiečių, bėgiojančių pakrante ir besimaudančių šiltame, bet pavojingai srovėtame Bosforo vandenyje. Patys forumo dalyviai prieš pusryčius buvo kviečiami prasimankštinti, pabėgioti. Olimpiečiams olimpiečiai suorganizavo rytinį bėgimą „Bėk kartu su olimpiečiais“, – prisimena legendinė sportininkė.

Forumo pabaigoje buvo pristatytas pasiruošimas Paryžiaus olimpinėms žaidynėms. Olimpinė čempionė italė Novella Calligaris OLY papasakojo, kaip Milanai ir Kortina d'Ampeccas ruošiasi 2026-ųjų žiemos olimpinėms žaidynėms. O 2036 m. vasaros olimpinio žaidynių miestu kandidatų taps ir Stambulas, kurio meras savo kalbą iliustravo puikiu Stambulo olimpinio miesto plakatu.

R.Meilutytė šiemet vėl stebino fenomenaliais rezultatais

ŠIMTMEČIO IŠVAKARĖSĖ – OLIMPINĖS SVAJONĖS

MĖGSTAMA SAKYTI, KAD KREPŠINIS LIETUVOJE LYG ANTROJI RELIŽIJA, O PLAUKIMAS – RIMTAS PRETENDENTAS BENT Į TREČIAJĄ. PO KARŠTOS VASAROS VĖL DURIS ATVĖRUSIUS PLAUKIMO BASEINUS GREITAI UŽPILDĖ NAUJOS BŪSIMŪJŲ SPORTININKŲ GRUPĖS. „MŪSŲ TRENERIAMS ŠIANDIEN NEREIKIA Į BASEINUS KVIESTI VAIKŲ, TĖVAI JUOS PATYS ATVEDA“, – SAKO ASOCIACIJOS „LTU AQUATICS“ PREZIDENTAS SAULIUS BINEVIČIUS. IR TAI NEBESTEBINA.

DEIVIDAS SKAVIČIUS

Likus kiek mažiau nei metams iki Paryžiaus vasaros olimpinio žaidynių Lietuva jau turi keturis plaukimo atstovus, sėkmingai įvykdžiusius kvalifikacinius normatyvus – Rūtą Meilutytę (100 m krūtine), Daną Rapšį (200 m ir 400 m laisvuju stiliumi), Kotryną Teterevkovą (100 m ir 200 m krūtine) ir Aleksą Savicką (200 m krūtine). Pasak „LTU Aquatics“ vadovo, sportininkų rezultatai prieš kitą sezoną nuteikia optimistiškai.

Pokalbis su S.Binevičiumi – apie pasiekimus, kylančias žvaigždes ir artėjančią plaukimo šimtmetį.

Rūta Meilutytė šią vasarą vyksiamame pasaulio čempionate Japonijoje pasirodė neprilygstamai – iškovoti du aukso medaliai, pagerintas pasaulio rekordas. Plaukimo ekspertai medalį Lietuvai prognozavo, bet ar tikėjotės, kad sportininkė bus tokia greita?

Visa Rūtos karjera yra stebuklas Lietuvai. Dar nesulaukusi pilnametystės ji jau buvo laimėjusi visus įmanomus suaugusiųjų ir jaunimo čempionatų titulus. Jos sugrįžimą į elitą po dvejų metų pertraukos aptarinėja viso pasaulio gerbėjai, mokslininkai, treneriai ir sportininkai. Pasaulio plaukimo čempionate tikrai tikėjomės gero 50 m krūtine rungties rezultato. O trys aukščiausio lygio plaukimai (atrankos, pusfinalio ir finalo) olimpinėje 100 m krūtine distancijoje ir iškovotas aukso medalis tik dar kartą įrodo Rūtos talentą ir meistriškumą. Kartu visi suprantame, kad jai stipriai padeda ta aplinka, kurioje ji šiuo metu gyvena, sporto bazė, kurioje treniruojasi, ir treneris, mokantis įsiklausyti į sportininkę ir sykiu nubrėžti ribas.

Kaip apskritai vertinate mūsų sportininkų pasirodymą šiame čempionate? Pateisino lūkesčius?

Kituose žemynuose vykstantys pasaulio čempionatai visada yra iššūkis mūsų sportininkams, treneriams, medikams, taip pat ir asociacijos darbuotojams, besirūpinantiems organizaciniais klausimais. Laiko juostos pakeitimas skirtingai veikia kiekvieną atletą. Į čempionatą vyko geriausi mūsų sportininkai, įveikę aukštus „World Aquatics“ normatyvus. Rinktinėje buvo septyni plaukikai ir du šuolininkai į vandenį. Asociacijos Vykdomasis komitetas pasirodymą įvertino vidutiniškai.

Be jau minėtų Rūtos pasiekimų, čempionate puikiai plaukė Aleksas Savickas, įvykdęs olimpinį 200 m plaukimo krūtine normatyvą ir pasiekęs šios rungties pusfinalį. Analogiškoje moterų rung-

Darius Kibirkšis („LTU Aquatics“) nuotr.

S.Binevičius

tyje šeštą vietą iškovojo Kotryna Teterevkova, nors visų tikslų ir neįgyvendino dėl sezono ją stabdžiusių sveikatos bėdų. Kiti rinktinės sportininkai iškeltų tikslų nepasiekė dėl įvairių priežasčių. Dažną slėgę papildoma įtampa dėl olimpinių normatyvų – rezultatų, kuriuos pasiekus ramiai visus metus būtų galima ruošti olimpinėms žaidynėms. Kalbėjomės su jais, žinome problemas ir stengsimės, kad jos nepasikartotų šį sezoną.

Pasaulio universitetų žaidynėse sidabrą pelnė Tomas Navikonis, bronzą – Andrius Šidlauskas ir Jokūbas Keblys, o K.Teterevkova nelengvą sezoną užbaigė trimis aukso medaliais, įvykdytais olimpiniais normatyvais ir pagerintu šalies rekordu. Ar nustebino tokie rezultatai?

Pasaulio universitetų žaidynės vyko tame pačiame žemyne praėjus savaitei po pasaulio čempionato. Sportininkai turėjo dar vieną galimybę parodyti aukštus rezultatus ir ja pasinaudojo. Kotrynos čia nebeslėgė įtampa ir ji plaukė kaip niekada greitai. Po sunkaus sezono iškovoti medaliai ir pasiekti olimpiniai normatyvai, manau, leido jai ramiai mėgautis atostogomis ir puikios nuotaikos pradėti naują sezoną. Šiuo metu ji treniruojasi Jungtinėse Amerikos Valstijose su olimpine čempione Lilly King ir labai stipria plaukikų komanda.

T.Navikonis ir J.Keblys pasaulio čempionate nedalyvavo, tačiau pasaulio universitetų žaidynėse pelnyti apdovanojimai jiems suteikė svarbaus pasitikėjimo savimi. A.Šidlauskas į Kiniją vyko ne kovoti dėl medalių, o siekti aukštų rezultatų ir olimpinių normatyvų. Gaila, nepavyko, bet pelnyta bronzą įrodo, kad jis yra stiprus rinktinės narys ir pajėgus plaukti olimpinių normatyvų tempu. Šį sezoną Andrius treniruotes pradėjo anksčiau ir dėl kelialapių į Paryžiaus žaidynes kovos artimiausiose varžybose.

Europos jaunimo plaukimo čempionate šiemet varžėsi rekordinė devyniolikos sportininkų rinktinė. Kas lėmė tokią didelę komandą?

Gausi čempionato rinktinė rodo, kad asociacijos strategija steigti meistriskumo rinktinę pasiteisina. Penkiuose didžiuosiuose šalies miestuose – Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje, Šiauliuose ir Panevėžyje – veikiančiuose plaukimo centruose sportuojantis jaunimas šiandien turi puikias treniruočių sąlygas, geriausius trenerius ir treniruočių programas. Čia tarpusavyje konkuruoja ir aukščiausių rezultatų siekia geriausi šių miestų 13–18 metų jaunieji sportininkai. Esame dėkingi visiems treneriams, kurie dirba su šiais talentingais plaukikais, esančiais kelyje į mūsų sportininkų rengimo sistemos piramidės viršūnę.

Vertindami šio Europos jaunimo plaukimo čempionato rinktinės rezultatus, atskirą padėką reiškiamo šalies jaunimo vyr. treneriui Kęstučiui Steponavičiui, treneriui Mintarai Labanauskienei, kineziterapeutei Rasai Batulevičiūtei. Jie su rinktinės nariais dalyvavo net penkiose treniruočių stovyklose ir skyrė jiems visą savo laiką.

Ši rinktinė turi didelį potencialą, juk vien tam, kad patektų į komandą, sportininkai turėjo plaukti ne lėčiau nei praėjusio čempionato pusfinalininkai, tai yra įvykdyti šešioliktos vietos rezultatą. Žinoma, tam, kad sėkmingai pereitų į suaugusiųjų grupę ir šoktelėtų vienu laipteliu aukščiau, kiekvienas turės dar daugiau dirbti

LIETUVIŲ MEDALIAI SVARBIAUSIOSE 2023 M. PLAUKIMO VARŽYBOSE

Auksas

Pasaulio čempionatas. Rūta Meilutytė (50 m krūtine)

Pasaulio čempionatas. Rūta Meilutytė (100 m krūtine)

Pasaulio universitetų žaidynės. Kotryna Teterevkova (50 m krūtine)

Pasaulio universitetų žaidynės. Kotryna Teterevkova (100 m krūtine)

Pasaulio universitetų žaidynės. Kotryna Teterevkova (200 m krūtine)

Europos jaunimo čempionatas. Smiltė Plytnykaitė (100 m laisvuju stiliumi)

Sidabras

Pasaulio universitetų žaidynės. Tomas Navikonis (200 m laisvuju stiliumi)

Europos jaunimo čempionatas. Martynas Lisauskas (šuoliai į vandenį nuo 1 m tramplyno)

Bronza

Pasaulio universitetų žaidynės. Jokūbas Keblys (50 m laisvuju stiliumi)

Pasaulio universitetų žaidynės. Andrius Šidlauskas (100 m krūtine)

Europos jaunimo čempionatas. Kristupas Trepočka, Kirilas Stepanovas, Tėjus Juška ir Rokas Jazdauskas (estafetė 4x100 m laisvuju stiliumi)

Europos jaunimo čempionatas. Martynas Lisauskas (šuoliai į vandenį nuo 3 m tramplyno)

tiek treniruotėse, tiek su savimi, nes būtent tokia amžiuje yra didžiausias natūralus sportininkų nubyrėjimas.

Lietuva turi dar vieną Europos jaunimo čempionę – Smiltę Plytnykaitę. Pasaulio jaunimo čempionate iki finalinių aštuntųjų asmeninėse rungtyse jai šiek tiek pritrūko, bet 16-metė svariai prisidėjo ir prie visos komandos rezultatų. Izraelyje net trys mūsų estafetčių komandos pasiekė finalus, dvi iš jų pateko į stipriausių komandų penketukus. Finaluose mūsų šalis varžėsi su elitinėmis plaukimo komandomis. Ar šie pasiekimai nutiekia optimistiškai?

Džiaugiamės plaukikais, kurie gerino asmeninius rekordus būtent Europos jaunimo čempionate. Tai rodo kruopštų trenerių darbą ir profesionalumą. Yra šio tokio nerimo, kad dalis sportininkų nepataikė į formą, bet tiek jie, tiek treneriai supranta šią problemą, kurią reikia taisyti.

S.Plytnykaitės aukso medalis tikrai džiugina. Ji geros rankos. Tikime, kad praėjusių metų pergalės Europos jaunimo olimpiniam festivalyje ir visos tos patirtys padarė ją dar stipresnę. Žinoma, mums trūko jos asmeninių rekordų, bet laimėjus aukšą švieslentėje užfiksuotą rezultatą prisimins tik ekspertai, treneriai ir ji pati. Kristupas Trepočka, Kirilas Stepanovas, Tėjus Juška ir Rokas Jazdauskas iškovojo estafetės bronzą. Tokiai mažai šaliai surinkti keturi atstovai, kurie būtų konkurencingi ir pajėgūs varžytis dėl medalio, – didelis laimėjimas.

Asmeninių rungčių finaluose taip pat plaukė R.Jazdauskas ir M.Kaušpėdas. Apskritai šiame čempionate mūsų komanda išsiskyrė besąlygišku vienas kito palaikymu, prieš kiekvieną finalą visi susirinkdavo bendro šūkiu. To palinkėčiau net mūsų elito komandai, kuriai šios dvasios kartais pritrūksta.

Kalbant apie pasaulio jaunimo čempionatą, jo data Lietuvos rinktinėi labai nepatogi. Mūsų plaukikų organizmai įpratę rugpjūtį išsėtis, o sezoną pradėti rugsėjį, todėl reikia labai daug stiprybės,

K.Teterevkova

A.Savickas

S.Plytnykaitė

T.Juška

kad išlaikytum tokią formą iki pat rudens, atsigautum ir vėl grįžtum į naują sezoną. Pasaulio jaunimo čempionate Smiltė kartu su Silvija Statkevičius vedė į priekį mūsų estafečių komandas. Lietuviai plaukė finaluose ir garbingai kovojo su tokiomis pajėgiomis komandomis, kaip JAV, Australija, Kanada, Italija. Tuo irgi turime didžiulius.

Jauniausio rinktinės nario 14-mečio T.Juškos pasirodymas Europos jaunimo čempionate irgi vertas atskiro paminėjimo. Su ketveriais metais vyresniais varžovais konkuravęs plaukikas pateko net į trijų rungčių pusfinalius, vėl gerino bendraamžių rekordus. Ką galima pasakyti apie šį jaunąjį sportininką?

Mūsų jaunasis talentas šiame neturėtų būti tarptautines vaikų žaidynes, nors tikrai galėjo pretenduoti į ne vieną medalį, o dėl savo amžiaus negalėjo startuoti Europos jaunimo olimpiniam festivalyje, bet džiaugiamės, kad Tajus prisidėjo prie Europos jaunimo čempionato rinktinės ir kartu su komanda iškovojo bronzą. Jo asmeninius rekordus jau kurį laiką seka ne tik mūsų plaukimo ekspertai. Apie jo pasiekimus anksčiau rašė populiariausi plaukimo sporto portalai.

Ir nenuostabu – jeigu palygintume, kaip būdamos jo amžiaus plaukė kai kurios dabartinės pasaulio plaukimo žvaigždės, pamatytume, kad Tajus šiandien yra greitesnis. Dar dirbau plaukimo treneriu, kai Tajaus tėtis į baseiną savo atžalą atvedė – berniukui buvo ketveri ar penkeri metukai. Jau tada jis sakė, kad sūnus nori plaukti ir puikiai jaučiasi vandenyje. Mes į plaukimo mokyklą priimame vaikus nuo septynerių metų, nes mūsų baseinai sportiniai, čia truputį vėsesnis vanduo ir panašiai. Po ilgų įkalbinėjimų Tajus keletą kartų plaukė su mano 8–10 metų vaikų grupe, o vėliau rado vietą „Girstučio“ baseine, kur buvo ne tik didelis sportinis baseinas, bet ir vaikams tinkamas. Čia dirbo puikus specialistas Mantas Buivydas, kuris ir perdavė Tajui puikią treniuočių metodiką, leidusią sportininkui atsidurti ten, kur jis yra dabar. Šiuo metu Tajus treniruojasi meistriskumo centre ir siekia aukštumų su geriausiais Kauno miesto plaukikais.

Kiek tokius fenomenalius plaukiko rezultatus nulemia talentas, o kiek darbas?

Sunku pasakyti. Talentas ir genetika tikrai svarbu, bet pasiekus vėlyvesnį augimo etapą labai svarbi nuolatinė disciplina ir sunkus darbas. Lietuvoje, išskyrus sostinę, turime nemažai baseinų, tikiu, kad ir Vilnius prisivys kitus miestus. Mūsų treneriams šiandien nereikia į baseinus kviesti vaikų, tėvai juos patys atveda, kad išmokyti plaukti. Svarbu, kad laiku pastebėtume pačius imliausius ir talentingiausius.

Tam padeda ir antrųjų mokymo plaukti programa, kuri kasmet įgyvendinama vis daugiau šalies mokyklų. Norime, kad kiekvienas Lietuvos vaikas mokėtų plaukti ir saugiai elgtis vandenyje, o prirėkusi žinotų, ką daryti atsitikus nelaimėi. Gaila, kad pasibaigus programai dauguma tėvų nusprendžia, kad jų vaikas jau moka plaukti ir tęsti treniuočių nebereikia, nors mūsų specialistai rekomenduoja plau-

LIETUVOJE – EUROPOS JAUNIMO ČEMPIONATAS

Ateinančią vasarą Vilniuje vyks Lietuvoje dar neregėtas sporto renginys – Europos jaunimo plaukimo čempionatas. Minint Lietuvos plaukimo šimtmetį, jubiliejinio 50-ojo čempionato dalyvius priims Vilniaus Lazdynų baseinas. Lietuvos kandidatūrą organizuoti svarbiausias jaunimo plaukimo varžybas Europoje patvirtino „European Aquatics“ vadovybė.

Į šį pirmą kartą Lietuvoje vyksiantį prestižinį renginį susirinks perspektyviausi jaunieji plaukikai iš visos Europos. Vilniuje tikimasi sulaukti apie 900 dalyvių, įskaitant sportininkus, jų trenerius, delegacijų vadovus ir aptarnaujantį personalą, varžybų teisėjus bei svečius iš „European Aquatics“. Laukiama ir didelio užsienio sirgalių būrio.

Be įprastos varžybų programos, viso čempionato metu vyks įvairūs kultūriniai renginiai, skirti Lietuvos plaukimo šimtmečiui paminėti ir jo istorijos kūrėjams pagerbti.

kimo įgūdžius stiprinti ir trečioje, ir ketvirtoje klasėje.

Iš Europos jaunimo olimpinio festivalio Lietuvos plaukikai šiemet irgi grįžo ne tuščiomis. Slovėnijoje M.Kaušpėdas pasipuošė bronzos medaliu. Ar tiesa, kad būtent šios varžybos jauniešiams talentams dažnai tampa savotišku tramplynu?

Tikrai taip. Europos jaunimo olimpinis festivalis – tai ne tik mažosios olimpinės žaidynės mūsų jauniešiams talentams, bet ir tarpinė stotelė, nuo kurios prasideda daugybė nuotykių plačiame sporto pasaulyje. Didžiuojamės M.Kaušpėdo bronzos medaliu. Tai didelis jo tėvėlių, trenerės Jandros Bogužienės, Klaipėdos „Gintaro“ sporto centro nuopelnas. Žinoma, suprantame ir nuolat pabrėžiame, kad EJOF rinktinės nariams dabar reikia dirbti dar stipriau, nes tie, kurie dėl vėlyvesnio brendimo nepapuošė į komandą ar į sportą atėjo vėliau, ateityje gali pakeisti dabartinės rinktinės narius. Svarbu, kad į meistriskumo centrus papultų mūsų geriausi ir tarpusavyje varžytųsi puikiais konkurencinėmis sąlygomis.

Sporto gėrbėjai turbūt prisimena šuolininkės į vandenį Aldonos Kareckaitės 1958 m. Europos čempionato auksą. Šią vasarą trenerio Kęstučio Autuko auklėtinis 15-metis Martynas Lisauskas iš Europos jaunimo čempionato grįžo su sidabro ir bronzos medaliais. Ar jau galima kalbėti apie savotišką šuolių į vandenį atgimimą?

M.Lisauskas dėl koronaviruso nstartavo prieš metus vyksiamame Europos jaunimo čempionate, tačiau pasaulio jaunimo čempionate iškovojo aukštą aštuntą vietą. Jau tada buvo aišku, kad jis yra pajėgus varžytis ir siekti pačių aukščiausių rezultatų. Smagu, kad šiemet matome sustiprėjusį Martyną, o du pelnyti medaliai tik įrodo, kad galime varžytis su stipriais Senojo žemyno atstovais. Šuoliai į vandenį kultivuojami tik dviejuose Lietuvos miestuose – Vilniuje ir Kaune.

Mes nuoširdžiai dėkojame šios sporto šakos entuziastams ir treneriams, kurių pastangomis ir atsiranda tokie talentai, kaip Ignas Barkauskas, Indrė Marija Girdauskaitė, Dalius Mockus, Natalija Tokanova ir kiti.

Lituviai pamažu skinasi kelią į tarptautines arenas. Džiaugiamės Sebastiano Koneckio rezultatais ir laimėta „World Aquatics“ stipendija, Europos žaidynių dalyvių Vitos Šlajūtės ir Urtės Valeišaitės progresu. Rekonstruotas Lazdynų baseinas šiuo metu turi naujausius šuolių į vandenį prietaisus – tramplyną, bokštą, o tai labai svarbu norint konkuruoti tarptautiniu lygiu. Baseino administracija nusi-teikusi padėti, o Sostinės sporto centro vadovai stengiasi sudaryti visas sąlygas, kad tie rezultatai kiltų į viršų ir atsirastų daugiau besirenkančių šią labai kompleksinę sporto šaką.

Mūsų šalies dailiojo plaukimo atstovai pastaraisiais metais kaupia patirtį jaunimo varžybose ir skambiomis tarptautinėmis pergalėmis dar nespėjo pradžiuginti. Kada būtų galima tikėtis ir šios sporto šakos proveržio?

M.Lisausko šuolis

Šiomet Europos jaunimo čempionate nepasiekėme didelių pergalių. Dar visai neseniai „World Aquatics“ truputį pakeitė dailiojo plaukimo varžybų taisykles, todėl prireiks šiek tiek laiko prisitaikyti prie naujo pasirodymų vertinimo. Vis dėlto Šiaulių plaukimo centro „Delfinas“ trenerės Jurgos Dimšienės auklėtinės Luknė Liandzbergaitė ir Miglė Dambrauskaitė šiomet skynė medalius tarptautinėse varžybose Belgijoje, Vengrijoje ir Švedijoje, o pastarosiose medaliais pasipuošė ir Ula Lazutkaitė su Beata Gineityte. Kartu džiaugiamės, kad Lietuvoje rengiamose pirmenybėse dalyvauja ne tik komandos iš Šiaulių, bet ir Kauno (plaukimo akademija „Banga“) bei Vilniaus (sporto mokykla „Nemunas“), o konkurenciją palaiko svečiai iš Estijos.

Asociacija šiuo metu neturi vyriausiojo trenerio ir vienos sporto bazės, kurioje galėtų burtis nacionalinė rinktinė. Dalis Lietuvos plaukikų šiuo metu taip pat treniruojasi už Atlanto (K.Teterevkova, A.Savickas, T.Navikonis, J.Kebllys, Silvija Statkevičius, Danilas Pancerevas ir kiti). Kiek tai apsunkina pasiruošimą svarbiausiems sezono startams?

Džiaugiamės, kai mūsų elito sportininkai patenka į geriausias Amerikos universitetus. Mums svarbu ne tik tai, kad jie toliau siektų aukštų rezultatų, bet ir įgytų kokybišką išsilavinimą. Aišku, minėtų universitetų programos ne visai orientuotos į Europos pasaulio čempionatus ar olimpinės žaidynes, nes pagrindinis pasiruošimas vyksta studentų čempionatams, kurių žiūrimumas ir lankomumas neretai nenusileidžia didžiausioms tarptautinėms varžyboms. Vis dėlto sportininkai tikrai padaro paslaugą ir sau, ir mums. Ten jie gauna ne tik geriausias sąlygas mokytis, bet ir galimybę treniruotis kartu su vienais stipriausių plaukikų pasaulyje. To neretai negalime užtikrinti net pajėgiausiems mūsų sportininkams.

„LTU Aquatics“ yra išsikėlusį tikslą į 2024-ųjų žaidynes išsiųsti aštuonis olimpiečius. D.Rapšys, R.Meilutytė, A.Savickas ir K.Teterevkova jau turi asmeninius kelialapius. Kuriuos sportininkus matote kaip realius pretendentes prisidėti prie komandos?

Mes labai džiaugiamės ankstyvais olimpiniais normatyvais. Reikia suprasti, kad šie normatyvai prilygsta praėjusių žaidynių šešioliktos vietos rezultatams, o mūsų tikslai – būti tarp aštuonių geriausiųjų. Viso pasaulio atletai nori plaukti finaluose, bet laimės greičiausi būtent tą starto dieną.

Manome, kad aštuonių olimpiečių plaukikų komanda gali susidaryti ne vien tik jiems įvykdžius asmeninius normatyvus, bet ir sėkmingai įveikus estafečių rungčių pasaulio čempionate. Laiko ir varžybų, kuriose galima vykdyti šiuos rezultatus, lieka vis mažiau, o pasiruošimas žaidynėms užtruks, jeigu siekiame, kad į Paryžių sportininkai atvyktų geriausios formos. Sykiu norime, kad normatyvus jau įvykdę plaukikai padėtų ir mūsų estafečių komandoms. Jų pagalba bus labai reikalinga šiems tikslams pasiekti. Į olimpinės žaidynes gali patekti ne tik A.Šidlauskas, kuriam labai nedaug trūksta iki normatyvų, bet ir mūsų jaunieji sportininkai – T.Navikonis, D.Pancerevas, S.Plytnykaitė, S.Statkevičius ir kiti didelę pažangą padarysiantys plaukikai.

Lietuvos plaukimo federacija pasekė Tarptautinės vandens sporto šakų federacijos (žinomos kaip FINA), persivadinusios „World Aquatics“, pavyzdžiui ir šiomet tapo asociacija „LTU Aquatics“. Visai neseniai Europos plaukimo lyga (LEN) oficialiai pakeitė pavadinimą į „European Aquatics“. Turbūt ne vienam kilo klausimas, kam reikia šių pokyčių?

Šie pasikeitimai labai laiku. Vis daugiau vandens sporto šakas vienijančių organizacijų atsigręžia į sportininkus, kurie yra ne tik plaukikai, bet ir šuolininkai į vandenį, dailiojo plaukimo atstovai, vandensvydininkai. Būtent jiems – sportininkams – skiriamas didesnis dėmesys, finansavimas, o tai tikrai džiugina. Mes sekame tendencijas ir tikime, kad iš šių pokyčių išloš ir mūsų atletai, gaudami geresnes sąlygas sportuoti, o pačios organizacijos bus

patrauklesnės verslo atstovams, kurie padeda vandens sportui tobulėti ir būti dar ryškiau matomam. Šia proga noriu padėkoti ir mūsų naujiems bei ilgalaikiams rėmėjams ir partneriams už paramą ir prisidėjimą prie mūsų vykdomos veiklos ir iniciatyvų.

„World Aquatics“ nusprendė leisti Rusijos ir Baltarusijos piliečiams varžytis kaip neutraliems atletams. „European Aquatics“ tokiam sprendimui priešinosi ir į savo organizuojamus čempionatus ir turnyrus šių šalių atstovų toliau žada neįsileisti. Nors šią poziciją aktyviai palaiko ir Lietuva bei kitos Šiaurės Europos šalys, akivaizdu, kad bendro sutarimo trūksta. Ar jaučiatės girdimi?

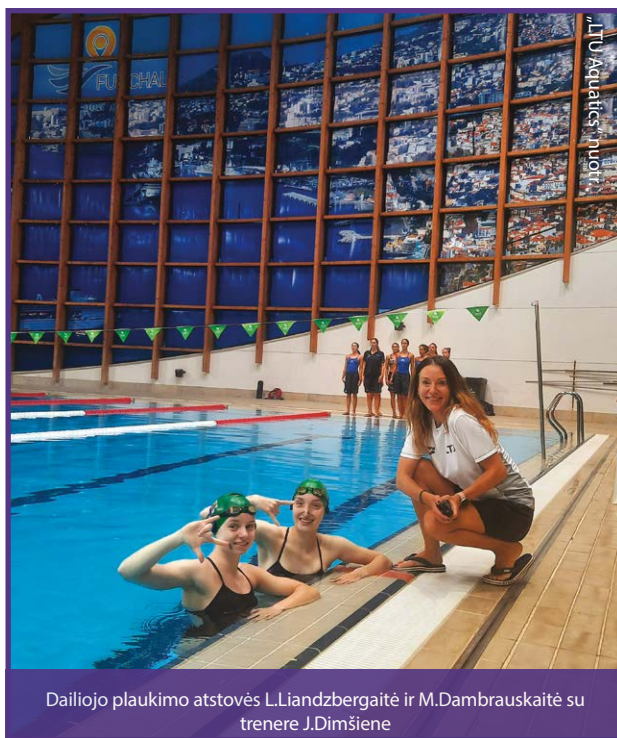
Pastarasis „European Aquatics“ kongresas rugsėjo mėnesį parodė, kad mūsų ir Šiaurės Europos šalių federacijų balsas buvo išgirstas ir bent jau „European Aquatics“ renginiuose šalių agresorių atstovų mes nematysime. Mūsų sportininkai galės būti ramūs ir išvengs galimų provokacijų, kurių pasitaiko kitose sporto šakose.

Kalbamės su Nacionaline sporto agentūra, Švietimo, mokslo ir sporto ministerija bei Lietuvos tautiniu olimpinio komitetu, kad turėtume aiškias taisykles ir reglamentą, kuriuo būtų vadovaujama šiose varžybose, kuriose kartu dalyvautų Rusijos ir Baltarusijos piliečius turintys sportininkai.

Lietuvos plaukimas kitamet švęs gražią sukaktį – nuo pirmųjų oficialių mūsų šalyje vykusių varžybų bus praėjęs šimtas metų. Kokią matote vandens sporto šakų ateitį Lietuvoje?

Plaukimo šimtmetis yra didelė šventė mūsų „LTU Aquatics“ bendruomenei ir visiems vandens sportą mylintiems žmonėms. Mes tikrai turime kuo didžiuotis. Nuo 1924 metų birželio 24 dieną Kaune surengtų pirmųjų oficialių plaukimo varžybų lietuviai iškovoję svarių tarptautinių pergalių ir suteikę visiems gražią akimirką, kurias verta prisiminti. Norime šią sukaktį deramai paminėti, surengdami didelę nacionalinę šventę.

Kitamet laukia nemažai šimtmečiui skirtų renginių, atrakcijų, o bene svarbiausias kitų metų akcentas bus olimpinės žaidynės, kuriose lauksime mūsų atstovų pasirodymų. Kalbant apie ateitį, labai norime, kad mūsų idėja – plaukianti Lietuva – virstų realybe ir kiekvienas, nesvarbu, jaunas ar senas, mokėtų plaukti, o prireikus ir išgelbėti skęstantįjį. Neišmokę savo vaikų plaukti, investavę į jaunimą, neturėsime ir pamainos mūsų dabartiniams čempionams.

Dailiojo plaukimo atstovės L.Liandzbergaitė ir M.Dambrauskaitė su trenere J.Dimšiene

LTOK vykdomojo komiteto posėdis

APTARĖ BIUDŽETĄ, NUVEIKTUS IR BŪSIMUS DARBUS

RUGSĖJO 21 D. VILNIUJE VYKO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO VYKDOMOJO KOMITETO POSĖDIS, KURIAME PRISTATYTA PUSMEČIO BIUDŽETO APYSKAITA IR APTARTI PROJEKTAI BEI OLIMPINIŲ RENGINIŲ REZULTATAI.

Pirmąjį šių metų pusmetį LTOK gavo 3,952 mln. eurų pajamų. Didžiąją dalį šios sumos (3,685 mln. eurų) sudarė organizacijos valdomos UAB „Olifėja“ dividendai.

LTOK išlaidos pirmąjį šių metų pusmetį siekė 2,811 mln. eurų. Didžioji dalis šios sumos, tai yra 1,356 mln. eurų, skirta olimpiniam sportui finansuoti: dalyvauti Europos žaidynėse, Europos jaunimo žiemos ir vasaros olimpinuose festivaliuose, pasiruošti kitais metais vyksiančioms Paryžiaus olimpinėms žaidynėms.

Metų pradžioje Vykdomojo komiteto sprendimu buvo skirta pagalba sporto federacijoms – LTOK pripažintiems partneriams ir į Paryžiaus olimpinį žaidynių programą įtrauktų sporto šakų federacijoms suteiktos vienkartinės dotacijos, kurių suma sudarė 790 tūkst. eurų.

„Matome, kad mums sekėsi planuoti ir pagal tą planą gyventi. Pajamų gavome tiek, kiek planavome, net šiek tiek daugiau. Europos žaidynių išlaidos šiek tiek viršija numatytą sumą, tačiau tam yra priežastis – į žaidynes vyko gerokai daugiau sportininkų, nei buvo planuota“, – paaiškino LTOK išdininkas Darius Čerka.

LTOK generalinis sekretorius Valentinas Paketūras pridūrė, kad dėl pasikeitusio loterijų apmokestinimo planuojama, kad kitais metais UAB „Olifėja“ dividendai bus perpus mažesni.

Daugiausia lėšų – iš rėmėjų

Posėdyje taip pat pristatyta Lietuvos olimpinę komandą vienijantį „LTeam“ ženklą valdančio Lietuvos olimpinio fondo (LOF) pirmojo šių metų pusmečio biudžeto apyskaita. Organizacijos pajamos sudarė 187,627 tūkst. eurų. Didžioji dalis – iš rėmėjų gauta parama bei elektroninės parduotuvės pardavimo pajamos.

„Nukrypimų nuo metinio plano nėra, iki šiol dirbome su esamais rėmėjais, o rudenį planuojame intensyviau užsiimti naujų rėmėjų paieška“, – sakė LOF direktorė Lina Minderienė.

Ji pristatė atnaujintą fondo valdybą, kuri buvo išplėsta iki septynių narių, tarp kurių – LTOK sportininkų komisijos, rėmėjų, medikų, teisininkų atstovai. Pavasarį taip pat buvo pakeisti ir modernizuoti fondo įstatai.

Vasarą – du olimpiniai renginiai

Praėjusią vasarą LTOK dvi Lietuvos rinktinės vežė į olimpinis renginius. Rekordinė net 130 sportininkų komanda dalyvavo Krokuvoje (Lenkija) vykusiose Europos žaidynėse, kuriose iškovoti aštuoni medaliai ir olimpinis kelialapis (kelialapį Lietuvai parvežė penkiakovininkės). Lietuvos sportininkai dalyvavo 21 sporto šakos varžybose.

„Mūsų sportininkai gyvena šešiuose skirtinguose miestuose, kuriuose gyvenimo sąlygos gerokai skyrėsi. Dauguma Lietuvos sportininkų buvo įsikūrę pagrindiniame kaimelyje Krokuvoje, kur sąlygos gana geros, bet taip pasisekė tikrai ne visiems.

Vežėme gana didelę medikų komandą. Kėlėme tikslą ne tik visapusiškai atliepti sportininkų poreikius, bet ir prieš Paryžiaus olimpinės žaidynės iššūkiui išbandyti medikus, su kuriais dar nebuvo kartu dirbę. Turėjome daug įrangos, gyvenamosiose patalpose, kaip visada, įkūrėme medicinos kabinetą, visų sportininkų poreikiai tikrai buvo patenkinti.

Misijos vadovams šios žaidynės organizaciniu požiūriu buvo vienos sunkiausių, ypač jų pradžia, tačiau renginiui įpusėjus, regis, ir organizatoriai įsivažiavo, todėl nesklaidumų gerokai sumažėjo“, – sakė LTOK olimpinio sporto direktorius Einius Petkus.

Liepos mėnesį 53 Lietuvos sportininkai varžėsi Europos jaunimo olimpiniam festivalyje Maribore (Slovėnija). Čia pavyko iškovoti keturis medalius.

„Sąlygos buvo gana geros, tiesa, nesklaidumų sukėlė prasidėjusi liūtis, kuri ne tik jaukė varžybų tvarkaraštį, gadino trasas, bet ir užpylė kai kurias patalpas. Tačiau slovėnai susitvarkė gana gerai.

Taip pat norisi priminti, kad pasikeitus aukšto meistriškumo finansavimo sistemai LTOK nebeskyrė lėšų nei Europos žaidynių, nei jaunimo olimpinio festivalio dalyvių baigiamosioms pasirengimo stovykloms. Federacijos turėjo rengtis savo pajėgomis“, – priminė E.Petkus.

Nei Europos žaidynėse, nei Europos jaunimo olimpiniam festivalyje nebuvo leista dalyvauti karą Ukrainoje vykdančios Rusijos bei jos veiksmus palaikančios Baltarusijos sportininkams.

Susitiko su kolegomis

LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė papasakojo apie nuotoliniu būdu vykusią 140-ąją Tarptautinio olimpinio komiteto (TOK) sesiją, per kurią pripažinimo neteko Tarptautinė bokso federacija (IBA). Olimpinių šios sporto šakos atranką vykdo TOK suburta darbo grupė.

D.Gudžinevičiūtė taip pat dalyvavo TOK sportininkų palaikymo komisijos posėdyje.

„LTOK priėmė sprendimą tokią komisiją suburti ir Lietuvoje. Net ir individualios šakos sportininkas nėra vienas, jį supa treneriai, medikai, mokslininkai, sporto funkcionieriai, agentai, šeimos nariai. Šios komisijos tikslas – suburti kuo platesnį sportininkų aplinkos žmonių ratą ir padėti jiems palaikyti sportininkus“, – paaiškino olimpinė čempionė D.Gudžinevičiūtė.

LTOK vadovai rugsėjo pradžioje Vilniuje susitiko su Latvijos ir Estijos nacionalinių olimpinio komitetų vadovais ir pasirašė jungtinį dekretą dėl Rusijos ir Baltarusijos sportininkų dalyvavimo tarptautinėse sporto varžybose.

LTOK prezidentė taip pat pasidalijo informacija apie Krokuvoje ir Maribore vykusius Europos olimpinio komitetų asociacijos Vykdomojo komiteto posėdžius.

Vykdomojo komiteto nariai pritarė sprendimui dėl „LTOK darbotvarkės 2036“ kūrimo. Strateginis organizacijos planas bus rengiamas pagal TOK pavyzdį.

Kitais metais LTOK ruošis ne tik Paryžiaus olimpinėms žaidynėms, bet ir Lietuvos olimpinio judėjimo šimtmečiui. Kaip žinoma, mūsų šalies sportininkai pirmą kartą olimpinėse žaidynėse pasirodė 1924 m. ir tai įvyko Prancūzijos sostinėje Paryžiuje.

Šią vasarą, likus metams iki Paryžiaus žaidynių, LTOK gavo oficialų TOK kvietimą dalyvauti žaidynėse. Rusijos ir Baltarusijos nacionaliniai olimpiniai komitetai tokio kvietimo negavo.

LTOK olimpinio švietimo vadovas Kasparas Šileikis posėdžio dalyviams pristatė naująjį Olimpinių vertybių ugdymo programos (OVUP) sezoną, jame šiais metais dalyvaus ir sportininkai, kurie taps programos ambasadoriais ir vertybes bei olimpizmą padės pažinti remdamiesi asmenine patirtimi. Antrieji OVUP mokymai aukšto meistriškumo sportininkams vyks gruodžio 13–16 d.

Posėdžio metu D.Gudžinevičiūtė jubiliejaus proga Lietuvos stalo teniso asociacijos prezidentei I.Navickienei įteikė LTOK antrojo laipsnio ženklą „Už nuopelnus“

P.Vagnoriui (dešinėje) patinka OCR rungtis

TRINKTELĖJO DURIMIS

PAULIUS VAGNORIUS RUGSĖJĮ DRUSKINIŲKuose VYKUSIAME PASAULIO JAUNIMO ŠIUOLAIKINĖS PENKIAKOVĖS ČEMPIONATE IŠKOVOJŲ SIDABRO MEDALĮ, O POROJE SU ELZBIETA ADOMAITYTE DAR PASIPUOŠĖ MIŠRIŲ ESTAFEČIŲ RUNGTIES BRONZA. AR SKAMBŪS JAUNIMO AMŽIAUS GRUPĖS TITULAI JAU LEIDŽIA PAŠVAJOTI APIE PERGALES VYRŲ VARŽYBOSE, KURIOSE LIETUVOS TRISPALVĖ ŠALIA GARBĖS PAKYLOS PLEVĖSAVO JAU SENOKAI?

LINA DAUGĖLAITĖ

Jaunimo čempionato medaliai P.Vagnoriui – kol kas brangiausi jo karjeros laimėjimai. Galima sakyti, kad pelnydamas šiuos medalius vaikas skambiai trinktelėjo durimis ir baigė savo pasirodymą tarp jaunimo, mat kitų metų birželį 22-ąjį gimtadienį švęsiantis penkiakovininkas jėgas tikrinsis jau su vyrais.

Sidabro medalis Druskininkuose P.Vagnoriui buvo netikėtas. Iškart po finišo jaunuolis prisipažino, jog tokia sėkmė nelengva patikėti.

„Buvo tikslas iš devintos vietos bent į šeštąją pakilti. O žinant oponentus, tai padaryti turėjo būti gan sunku. Bet kai pasisekė šaudymas, po trečio bėgimo rato pasirodė, kad įmanoma siekti ir daugiau, taigi neatleidau vadžių“, – lemtingų varžybų eigą prisiminė jaunasis penkiakovininkas.

Finale P.Vagnorius iš viso surinko 1527 taškus (fechtavimas – 229, plaukimas – 281, ekstremalusis kliūčių ruožas – 326, „Laser Run“ – 691). Pasaulio čempionu tapo prancūzas Mathisas Rochat (1539), bronzą iškovojo jo tėvynainis Leo Bories (1526). Vis dėlto visų laurų nurašyti sėkmei, kuri, pripažįsta sportininkas, labai svarbi, negalima, nes medalis – ir jo kasdienio darbo treniruotėse rezultatas.

Sėkmingai pasirodyti Pauliui padėjo ir naujoji rungtis – ekstremalusis kliūčių ruožas (pagal angl. „Obstacle Course Racing“ trumpinamas OCR), pakeitęs jojimą. Būtent šioje rungtyje ne vienas

sportininkas skaudžiai nusvilo, o Lietuvos penkiakovininkas džiaugiasi, nes jam čia sekasi gana gerai.

„Mes nuo pat pradžių pradėjome treniruotis ir tai duoda rezultatų, – įsitikinęs vaikas, kurio nuomone, lietuvius šioje rungtyje, ko gero, šiuo metu galima vadinti vienais lyderių pasaulyje. – Dar tik pradžia, kai į varžybas įtraukta ši rungtis. Daugelis šalių neturi tokių puikių sąlygų treniruotis, kaip mes Lietuvoje. Dėl to jiems šiek tiek sunkiau sekasi. Bet pati rungtis tikrai nėra sunki. Dauguma sportininkų per tas dvi savaites, atvažiavę į Druskininkus, labai patobulėjo. Laikui bėgant visi apsipras su šia nauja rungtimi“, – neabejoja P.Vagnorius.

Kauno plaukimo mokyklos baseine Vilijampolėje P.Vagnorius lanko ne tik plaukimo treniruotes – čia įrengti prietaisai, reikalingi ir kliūčių ruožo treniruotėms.

„Čia turime beždžionių laipynę – skersinius, kurie įrengti vienas šalia kito tam tikrais tarpais, ir jais kaip beždžionė eini, taip pat žiedus. Čia su mūsų OCR treneriais dirbame prie jėgos ir technikos pratimų, kitokių smulkmenų“, – treniruoties sąlygomis džiaugiasi kaunietis.

Kaip žinoma, ekstremalusis kliūčių ruožas pasirinktas vietoj jojimo, kuris sulaukė daug kritikos dėl to, kad žirgas, o ne sportininkas kartais lemia rezultatą. Jaunajam pasaulio vicečempionui dar teko mokytis valdyti žirgą, teko dalyvauti su žirgu ir varžybose. Jojimą jis kultivavo kiek daugiau nei dvejus metus. Beje,

P.Vagnorius ir E.Adomaitytė

vienose varžybose Lietuvoje būtent dėl šios rungties P.Vagnorius pasipuošė bronzos medaliu vietoj sidabro. Tačiau žirgo penkiakovininkas nekaltina ir teigia, kad tai buvusi jo kaltė – patirties apsieiti su žirgo stoka.

„Jojimas man tikrai sekėsi, tai buvo sportas, kuris man kibo. Per trumpą laiką pavyko pakelti kartelę gana aukštai. Buvo labai maloni jojimo trenerė. Beje, buvau gavęs traumą dėl žirgo, bet nestojau ir tai dar labiau sustiprino meilę šiai rungti. Tad truputį gaila, kad neliko jojimo. Kita vertus, dabar lieka daugiau laiko, nes jojimo treniruotė trukdavo iki trijų valandų, skaičiuojant ir žirgo paruošimą, nuvykimą ir pan. O dabar lengviau. Po vienos treniruotės – iškart į OCR treniruotę, niekur nereikia važiuoti, vietoje viską pasidarai“, – dvejopi jausmai apima penkiakovininką, kai ima lyginti jojimą ir jį pakeitusią kliūčių ruožo rungtį.

Naujoji rungtis P.Vagnoriui patogiausia iš penkių, kuriose jam tenka pademonstruoti meistriskumą per varžybas.

„Antroje vietoje bėgimas. Be šaudymo. Šaudymas kartais pavyksta ne taip, kaip noriu“, – prisipažįsta sportininkas. O kur jo Achilo kulnas? „Plaukimas, – su giliu atodūsiu tarsteli P.Vagnorius, į penkiakovę atėjęs būtent iš plaukimo. – Atėjau iš plaukimo ir plaukimas blogiausiai sekasi. Baseine nebuvo labai daug galimybių pasiekti aukštų rezultatų, gana vėlav pradėjau plaukti. Dėkingas treneriui, kuris pastūmėjo į penkiakovę. Paragino pabandyti, juk, sakė, nieks neduos per galvą. Ir tai tikrai buvo geras pasirinkimas“, – karjeros posūki prisimena vaikiną, kurį nuo pat pradžių paviliojo sporto šakų įvairovė.

Po pasaulio čempionato P.Vagnorius tikėjosi savaitelę atsipūsti, tačiau išsvajoto poilsio Kauno kolegijoje šiemet tarptautinį verslą ėmęs studijuoti penkiakovininkas nesulaukė – sezonas prasitęs. Vaikino dar laukia dvejios varžybos: Baltijos taurė Lietuvoje ir pasaulio biatlo bei triatlo čempionatas. O tada jau poilsis. „Lapkričio 6-ąją, – tiksliai žino poilsio pradžią. – Trys savaitelės gero poilsio.“

Konkrečius kito sezono tikslus P.Vagnorius su treneriu kels jau po atostogų. O kol kas, kalbėdamas apie kitų metų sezoną, kai jau varžysis su vyrais, penkiakovininkas sako norįs tobulinti kiekvienai sporto šakai reikalingus gebėjimus. Tobulėjimui erdvės dar daug.

„Šią vasarą dalyvaudamas Europos žaidynėse (ten užėmė 26 vietą – aut. past.) pamačiau profesionalias varžybas, stiprų renginį ir kad dar reikia tobulėti iki vyrų“, – sako sportininkas. Tad ar suskambės garsiai Pauliaus Vagnoriaus vardas tarp suaugusiųjų, parodys laikas.

Kitamet – olimpiniai metai, kai ir pajėgiausi pasaulio penkiakovininkai rinksis Paryžiuje. P.Vagnorius sako, kad apie galimybę dalyvauti Paryžiaus olimpinėse žaidynėse jis negalvoja. „Dabar

LIETUVIAI ANT GARBĖS PAKYLOS

Pasaulio jaunimo šiuolaikinės penkiakovės čempionatas Druskininkuose

Paulius Vagnorius, antra vieta

Tėja Pakinkytė ir Giedrė Gudelytė-Gudelevičiūtė, merginų estafetė, trečia vieta

Paulius Vagnorius ir Elzbieta Adomaitytė, mišri estafetė, trečia vieta

šiek tiek užmestas jojimas. Nemanau, kad per mažiau nei metus galima įgyti tiek patirties, tarkim, kad ir fechtavimo rungtyje, jog būčiau pajėgus konkuruoti su suaugusiais“, – realiai savo galimybes vertina jaunuolis.

P.Vagnorius viliasi, jog permainų laikus išgyvenanti šiuolaikinė penkiakovė išsaugos olimpinį statusą. „Bet mes nieko, ką galėtume pakeisti, nelaikome savo rankose. Tiesiog sportuojame dabar taip, lyg ji būtų olimpinė sporto šaka, ir atiduodame visas jėgas. O kaip bus ateityje, matysime, – į svarstymus, kas būtų, jeigu būtų, nesileidžia sportininkas. – Man labai nepatinka žiūrėti į ateitį. Aš visą laiką sakau, kad visas jėgas atiduodu, o kaip bus, taip bus“, – tvirtai ant žemės stovi penkiakovininkas.

Bet nors svajoti jis nemėgsta, didžiausią sportinę svajonę išpyskinanė nemirteldamas: „Olimpinės žaidynės.“

T.Pakinkytė ir G.Gudelytė-Gudelevičiūtė

Apie sprendimą baigti sportininkės karjerą D.Lobačevskė paskelbė per šių metų Vilniaus maratoną. Kairėje – olimpietė E.Balčiūnaitė

LAIMINGA, NES ATVIRA ŠIRDIMI DARO TAI, KAS PATINKA

VIENA GERIAUSIŲ LIETUVOS MARATONININKIŲ, DVEJŲ OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ DALYVĖ DIANĄ LOBAČEVSKĘ PRIEŠ INTERVIU GREITAI SPORTINIUS BATELIUS IŠKEITĖ Į AUKŠTAKULNIUS, BĖGIMO APRANGĄ – Į ELEGANTIŠKĄ SUKNELĘ. KĄ TIK APIE KARJEROJE PADĖTĄ TAŠKĄ PRANEŠUSI TITULUOTA SPORTININKĖ PROGŲ PUOSTIS DABAR GALI RASTI GEROKAI DAŽNIAU. BET VĒLGI KASDIEN VILKĖ BĖGIMO APRANGĄ. NES, KAIP SAKO PATI, VISĄ GYVENIMĄ DARO TAI, KĄ NORI. O JI NORI BĖGTI. TAIP PAT – TRENIRUOTI. „AŠ LABAI LAIMINGA“, – NUOŠIRDŽIAI DŽIAUGIASI LAIKU PRIIMTAIS SPRENDIMAIS IR ATRASTA NAUJA VEIKLA LENGVAATLETĖ.

DALIA MUSTEIKYTĖ

Jums 43-eji, ar maratonui šis amžius – riba? Kodėl ryžtės baigti įspūdingą karjerą?

Metai – ne riba. Šis sprendimas subrandintas, atėjęs ne per mėnesį. Buvau sau pasakiusi: jei nepateksiu į olimpinės žaidynės, bėgsiu tiek, kiek norėsiu. Į Tokiją nepatekau. Nebeliko ankstesnės motyvacijos, o norint profesionaliai toliau sportuoti reikia atsiduoti tam, skirti daug laiko atsigavimo procesams. Galima sakyti, kad nepasisėkė patekti į pastarąsias olimpinės žaidynės, kita vertus, dėl to atradau ir pamilau kitą veiklą – pradėjau treniruoti. Ir kaip reikiant palengvėjo, nes mintis, ką darysiu po sporto, draskė sielą ne vienus metus. Atrodė, kad niekas neįdomu – tik bėgioti. Visada sakiau, kad nė už ką nebūsiu trenerė, nes būčiau per griežta, norėčiau rezultatų, spausčiau žmones. Pabandžiau – ir nieko panašaus. Lygiai taip kadaise įsivaizdavau, kad būsiu griežta mama. Griežta moku būti tik pati sau. Esu demokratiška trenerė, mane supa nuostabūs žmonės, kuriems atiduodu patirtį, žinias, o jie man – savo gerą energiją.

Noriu aplink save matyti darbščius, motyvuotas žmones, ne kokius nors zyzlius. Ir man sekasi! Pati net labiau nei klientai noriu į treniruotes ir jų laukiu.

Paskelbėte apie karjeros pabaigą per Vilniaus maratoną, nuo kurio 2008-aisiais ir prasidėjo jūsų, kaip maratonininkės, karjera. Taupėte naujieną šiam įvykiui?

Pagalvojau, kad laikas tą padaryti ten, kur viskas prasidėjo. Šį syk užlipau ant scenos nebe su sportine apranga, o pasipuošusi suknele (šypsosi). Lengva nebuvo, juk 23-eji metai sporte, iš jų penkiolika bėgiojau maratonus. Kol nepasakai „atė“, nors ir nedalyvauji varžybose, viskas atrodo, kaip ir turi būti. Bet kai atsistoju ant scenos kalbėti... Tą rytą, kai galvojau, ką pasakyčiau, sruvo ašaros. Bijojau, kad apsiverksiu ir užlipusi ant scenos. Paėmiau mikrofoną – dreba ranka, suėmiau jį abiem rankomis ir stengiausi nežiūrėti į žmones. Lyg viską, ką norėjau, pasakiau, bet kai pažvelgiau į susirinkusius – kažkas iš po saulės akinių valėsi ašaras – vėl širdį suspaudė. Galbūt daug kas tikėjosi, kad bandysiu

patekti į Paryžiaus žaidynes, bet pati jaučiau – nebėra ugnelės kaip anksčiau, kai būdavo didžiausi kilometražai, dvi treniruotės per dieną, 800–900 kilometrų per mėnesį... Ir dirbti, ir sportuoti profesionaliai būtų neįmanoma, nes dabar nuo ryto iki vakaro sėdžiu savo „ofise“ Vingio parke. O bėgti lėčiau, trypti – aš nenoriu. Man nepatiktų žengti atgal.

Tiesa, savo treneriui nieko iš anksto nesakiau – apie sprendimą baigti karjerą jis išgirdo per Vilniaus maratoną. Būtent jis mane laikė iš paskutiniųjų ir kartojo: „Tu gali.“ Taip, galiu, jeigu siekčiau patekti į pirmąsias olimpinės žaidynes, galbūt spausčiau iš paskutiniųjų, norėčiau tą patirti. Dabar yra kitaip: jau dvejose buvau, mačiau, bėgau. Save tikrinau: žiemą ėmiau mėnesį atostogų, išvažiauju į mylimą Portugaliją, kurioje kasmet praleidžiu nemažai laiko treniruočių stovyklose, norėjau pasitreniruoti sau, pažiūrėti, kiek turiu tam noro. Bet – nebe. Atėjo laikas treniruoti. Ateityje norėčiau dirbti su vaikais, turiu daug patirties, galėčiau užauginti sportininkų. Su paaugliais būtų įdomiausia, nes jie jau tokio amžiaus, kai galima dirbti tikslingai. Juk ir pati tik nuo trylikos pradėjau bėgti. O kol kas treniruojau mėgėjus, vedu asmenines treniruotes, nes žmonėms norisi individualaus laiko kartu. Dusyk per savaitę vedu ir grupines treniruotes.

Bėgti man atrodo nuobodu. Kodėl jus šis sportas patraukė ir įklampino?

Iš prigimties esu greita ir sportiška, man visur reikia lėkti. Be to, išverminga, išvermės niekada nereikėjo stipriai ugdyti. Nuostabus pirmasis treneris Juozas Garalevičius, galima sakyti, antrasis tėtis, man, dar visai nedidukei, kartodavo: „Būsi maratonininkė, pamatysi.“ Galvodavau: niekada, 42 kilometrai – kam man tai?

O jūsų frazė, kad bėgimas – nuobodu, braukiu! (Juokiasi). Dievinu bėgimą. Jis – ir terapija, atsipalaidavimas, pabuvimas su savimi. Besilaukdama antros dukrytės prabėgiojau aštuonis mėnesius. Džiaugiuosi, kad savo sportą atradau paauglystėje. Buvau berniukiška, labiau nei lėlės domino žaisti karą su bernais. Buvau amžinai nubalnotais keliais. Atradusi lengvąją atletiką, iškart užsikabinau. Į treniruotes manieže važiuodavau dviem autobusais. Dabar tėvai vaikus vežioja nuo durų iki durų, o jie dažnai sportuoja tik per prievartą. Aš į treniruotes skrisdavau. Žinoma, turėjau didelį tikslą išvykti į užsienį, dalyvauti tarptautinėse varžybose. Rezultatai gerėjo ir keliai vėrėsi vis plačiau. Europos, pasaulio čempionatai, kuriuose dalyvavau vos septyniolikos, – kas gali labiau įtraukti?

Būdama 21-erių vis dėlto sportą buvote metusi.

Pasijutau išsekusi emociškai. Paauglystėje šimtu procentų buvau sporte, neturėjau laisvalaikio su draugais, išvykų. Visas gyvenimas buvo nuolatinis režimas, treniruotės šešias dienas per savaitę. Tad kartą pasakiau: stop! Lygiai taip pat, kaip ir dabar, nieko neprasitariau treneriui. Jis nė už ką nebūtų manęs paleidęs.

Kaip ir dabartinis treneris Česlovas Kundrotas, – jis vis dar tikisi, kad galbūt grįšiu. Su juo dirbome nuo 2014 metų, kai pagimdžiusi antrą dukrą neturėjau trenerio. Česlovas, Lietuvos maratono re-

kordininkas, parašė man feisbuke, ar nenorėčiau treniruotis pas jį. Mums sekėsi nuostabiai. Jis ir dabar rašo, kad susiruošusi bėgti daugiau žinią, jis atvažiuos dviračiu. Taip anksčiau ir darydavome: jis pasitinka mane, atbėgusią nuo namų iki Neries, tada važiuoja dviračiu greta ir dirbame savo darbą. Vienai būtų labai sunku ko nors siekti.

Turėdavau ir bėgimo partnerių, jie net į stovyklas su manimi važiuodavo, padėdavo ruošti. Vienai sportuoti gerai, kai esi pakilimo taške, labai motyvuota, bet tada, kai ateina sunkūs darbai, be pagalbos prisiversti sudėtinga. Konkurencija, varžymosi momentas čia padeda. Būdavo, bėgu su vienu partneriu, jis pavargsta, į trasą stoja kitas. Jie man labai padėdavo, bet, žinoma, didįjį darbą darai pats vienas. Dažnai manęs klausdavo, kaip nuobodū bėgti dvi valandas, juk tai – monotonija. Bet man tikrai nenuobodū!

Esate išbandžiusi emigrantės gyvenimą – metusi sportuoti su tuomečiu draugu išvykote į Angliją. Kas grąžino namo?

Tuo metu labai norėjau šeimos, o jei aš ko nors įsigėdžiu, užsi- spiriu ir siekiu. Šeimą sukūrėme Londone, po trejų metų gimė dukrytė. Viskas lyg ir buvo gerai, bet graužė viduje tūnantis kirminas, kad mečiau sportą, kažką ne iki galo padariau. Buvo 2008-ieji. Pagalvojau: iki Vilniaus maratono liko trys mėnesiai, reikia jam pasiruošti ir stoti į startą. Pasirengimas irgi buvo ne pats rimčiausias – pabėgiodavau po dešimt kilometrų.

Lietuvoje visi mane jau buvo pamiršę, be to, grįžau pasikeitusi pavardę. Stovėjau minioje, kažkur gale, su visais mėgėjais. Sva- jėjau nubėgti greičiau nei per tris valandas. Pradėjau, žiūriu, visai neblogai sekasi. Kai sukau antrą, paskutinį, ratą, išgirdau šau- kiant: „Tu antra!“ Pagalvojau, kad pasigirdo. Tolumoje pamačiau savo konkurentę ir tada kaip medžiotoja dėją į kojas. Aplenkiau ją 41-ame kilometre. Po to ji baigė karjerą, aš – pradėjau.

Nežinojau, kad už maratono rekordą yra skirtas 10 tūkstančių litų prizas. Užtat puikiai pamenu pirmą žurnalistų klausimą: „Kur dėsime laimėtus pinigus?“ „Apie ką jūs kalbat?“ – nesupratau. „Jūs pageri- note trasos rekordą“, – paaiškino. Čia jau visai sutrikau – su tokiau pasirengimu, praktiškai be treniruočių, pirmame maratone pageri- nau rekordą? Kas tada bus, jei startuosiu gerai pasirengusi? Pagal- vojau, kad po ketverių metų, 2012-aisiais, vyks Londono olimpinės žaidynės, iki jų tikrai pasieksiu normatyvą.

Viskas ėjosi kaip per sviestą – jau po poros metų bėgau 2 val. 28 min., normatyvas tada buvo, regis, 2 val. 35 min. Pasipylė kontraktai, pasiūlymai, atsirado vadybininkas. Vienos olimpinės žaidynės, paskui 2016-aisiais Rio de Žaneire – antros, pasaulio čempionatai, laimėtas prestižinis Hamburgo, Meksiko maratona- nas.

Distancija – 42 kilometrai ir 195 metrai – atrodo kažkas ties žmogaus galimybių riba.

Ruoštis maratonui – sudėtinga. Dar sudėtingiau pasiekti formą, kai to reikia, nes maratoną bėgi du tris kartus per metus. Tą dieną

D.Lobačevskė ir treneris Č.Kundrotas Meksikoje

D.Lobačevskė su dukromis

turi būti geriausias, koks gali būti. Vadinas, ruoštis varžyboms privalai sistemingai, apgalvoti kiekvieną smulkmeną – nuo maisto iki miego išvakarėse. Treniruotės – alinančios, nes dažnai jau rytą atsikeli pavargusi, o dar reikia bėgti dešimt ar penkiolika kilometrų. Taip pusę metų ruošiesi vienai dienai, kuriai atėjus gali nutikti kokia nors nesėkmė. Nubėgau per 40 maratonų, laimė, tik poroje kažkas nepavyko. Gal dėl to, kad niekad negalvojavau, jog iš to užsidirbsiu pinigų. Nors manęs iki šiol daug kas klausia, kaip įmanoma užsidirbti iš sporto. Ypač, jei tai ne vyrų krepšinis ar futbolas. Įmanoma, viską lemia nuoseklus darbas, rezultatai – kai jie ateina, prasideda komerciniai startai.

Mano įprastas laikas – apie dvi su puse valandos – nėra pats geriausias, bet beveik visada stabilus. Man tinka posakis, kad ir lazda kartą iššauna – taip ir aš iššaudavau tai viename, tai kitame „aukso standarto“ maratone ir laimėdavau.

Kuris maratonas pačiai įsimintiniausias?

Meksiko. Į jį nuvykau praėjus vos dviem savaitėms po Rio de Žaneiro žaidynių, kuriose užėmiau aukštą 17 vietą. Sulaukusi siūlymo taip greitai jį bėgti mėginau atsakyti: „Likau kelioms dienoms Brazilijoje, išsiuosiu.“

Gavau dieną apsispręsti. Pamaščiau: o kodėl ne, Meksikoje nesu buvusi, įdomu! Parskridau į Lietuvą, pabėgiojau tris ar keturias dienas po septyniolika kilometrų – ir į Meksiką. Maratono išvakarėse vaikščiojau po miestą, prisiragavau įvairiausio maisto, ko niekada prieš varžybas nedarau. Iki manęs dvidešimt metų šį maratoną laimėdavo tik Afrikos bėgikės. Stojau į startą, pasižvalgiau į varžoves ir pagalvoju: gal aš jas truputį paganyčiau, nes pati arba „nusiimsiu“, arba šiaip nieko nesitikėdama finišuosiu. Ir nuo jų pabėgau. Manęs niekas nesivijo. 30-tas kilometras, 40-tas, o aš – viena vienutėlė. Visiems buvo šokas, kad pagaliau nugalėjo europietė. Supuolė žurnalistai, jie jau buvo išsiaiškine, kad prieš dvi savaites bėgau maratoną olimpinėse žaidynėse, o dabar nugalėjau didžiausiame Meksikoje bėgime.

Tapau ten kone dievaitė, žmonės atpažindavo gatvėje, parkuose, paskui dvejus metus buvau kviečiama į treniruočių stovyklas. Kaskart, kai atvykdavau į Meksiką, sulaukdavau fotografų, žurnalistų dėmesio. Iki dabar manęs klausia, kada vėl atvažiuosiu į jį maratoną – toje šalyje turiu daug gerbėjų.

Sportas davė labai daug – pamačiau pasaulio, visur susiradau draugų, pažįstamų. Labai patiko stovyklos žiemą šiltuose kraštuose. Portugalija tapo kone antraisiais namais, nes važiuavau į ją trylika metų iš eilės. Stovyklose sutikau daug kolegų, vieni kitiems padėdavome.

Kiek žinau, stadiono bėgikai pavydūs, slepia vienas nuo kito planus, bet apie maratonininkus to negalima pasakyti: mes vieni kitiems jaučiame didžiulę pagarbą, nes žinome, ką reiškia ruoštis maratonui. Jei į stovyklą atvyksi vienas su treneriu, vis vien bėgiosi su didele grupe žmonių – moterų, vyrų. Dalijamės patarimais, kalbame apie sveikatos problemas. Net bėgdami varžybose vienas kitą palaikome. Pavyzdžiui, jei kitas mato, kad tau sunku bėgti, pasiūlo laikytis už jo. Dviese ar trise – paprasčiau.

Kiekvienas maratonas – atskira istorija. Stovėdama starte sau pasakydavau: Diana, visas pasiruošimas už nugaros, šiandien – tavo diena, turi ją švęsti. Finišas – iš viso kažkas nerealaus. Sunku apibūdinti jausmą jį kirtus, bet aš beveik visada norėdavau verkėti: apima euforija, maratonininkai apsikabina, linki sėkmės – mūsų bendruomenė labai šilta.

Papasakokite apie savo dukras. Galbūt jos irgi bėgioja?

Deizei devyniolika. Nuo mažens bandžiau ją kone per jėgą traukti į sportą, bet mačiau – nenori. Ją domina kiti dalykai – gyvūnai, ypač žirgai. Kai su ja, dar maža, važiuodavau į stovyklas Italijoje, Deizė pati susirasdavo darbą žirgynuose. Net būdavo gaila vaiko, nuo ryto iki vakaro plušančio prie žirgų. Ji Anglijoje studijuoja veterinariją.

Devynerių Atėnė – labai sportiška, nenusėdinti vienoje vietoje. Ją nuo pusės metų tampiausi po stovyklas, vėliau kartu su manimi pabėgiodavau, dabar lanko plaukimą ir akrobatiką. Jei jos paklaustumėte, kuo nori būti, atsakytų: „Bėgikė, kaip mamytė.“ Drausti tikrai nedrausiu, savo dukras palaikysiu, kiek tik galėsiu. Kiekvienas turi rasti kelią pats. Kaip aš. Savo veiklos nevadindu darbu ir su užuojauta žiūriu į tuos, kurie kankinasi eidami dirbti. Man tai – malonumas.

Ką sportas galbūt atėmė, ko ilgėjotės, negalėjote sau leisti?

Nepasakyciau, kad kažką aukojau, nes atvira širdimi, užsidegusi dariau tai, kas man patinka. Gal netekau vakarėlių, pasibuvimų su draugais. Bet ar kažką dėl to praradau? Ne. Dabar tą galiu sau leisti. Kaip ir atostogas, keliones. Viena dukra pilnametė, kita – jau paauginta, o aš dar nesu sena.

Dėl sporto manęs mažiau teko augančioms dukroms? Joms patinka būti su manimi, o mano vaikams skiriamas laikas visada buvo kokybiškas. Deizė, su kuria atrodome kaip sesės, kur nors būryje žmonių vis garsiai kreipiasi „mamyte“, kad kiti atkreiptų dėmesį. Dukros manimi didžiuojasi ir nesiskundžia, kad dėl mano karjeros kažko neteko. Be to, kiek įmanoma, jas imdavau kartu, mes drauge pamatėme pasaulio. Atėnę nustojau vežiotis tik tada, kai pradėjo lankyti mokyklą. Kai buvo mažutė, į stovyklą važiuodavome su kuria nors močiute. Joms irgi patikdavo šiltuose kraštuose pabūti.

Labai džiaugiuosi, kad spėjau viską – suderinau motinystę ir karjerą. Nors lengva nebuvo, juk pagimdžiusi Atėnę po savaitės pradėjau bėgioti. Bet kaip norėjau! Savo pavyzdžiu įrodžiau, kad nėra neįmanomų dalykų, jei kažko nori. Turiu klientų, kurie laiko bėgioti randa ir penktą rytą, ir vėlai vakare.

Buvo sunkių traumų, po kurių gydytojai sakė, kad maratonų jau nebėgsiu. Spėkit, ką padariau? Dėjau maksimalias pastangas grįžti. Po to nubėgau tris maratonus.

Esu tikrai laiminga, karjera buvo gera. Bėgti noriu ir šiandien, bet tik pati sau. Kasdien įveikiu po 20–25 kilometrus. Maniakė? Taip. Argi ne smagu tokį gražų rudenį pabėgioti? O kaip gera bėgti žiemą, kai po kojomis gurgžda sniegas! Nebėgioti – nuodėmė. Dar neįkalbėjau? (Kvatoja).

KARDIOLOGINĖ IŠTYRIMO PROGRAMA

~~89€~~

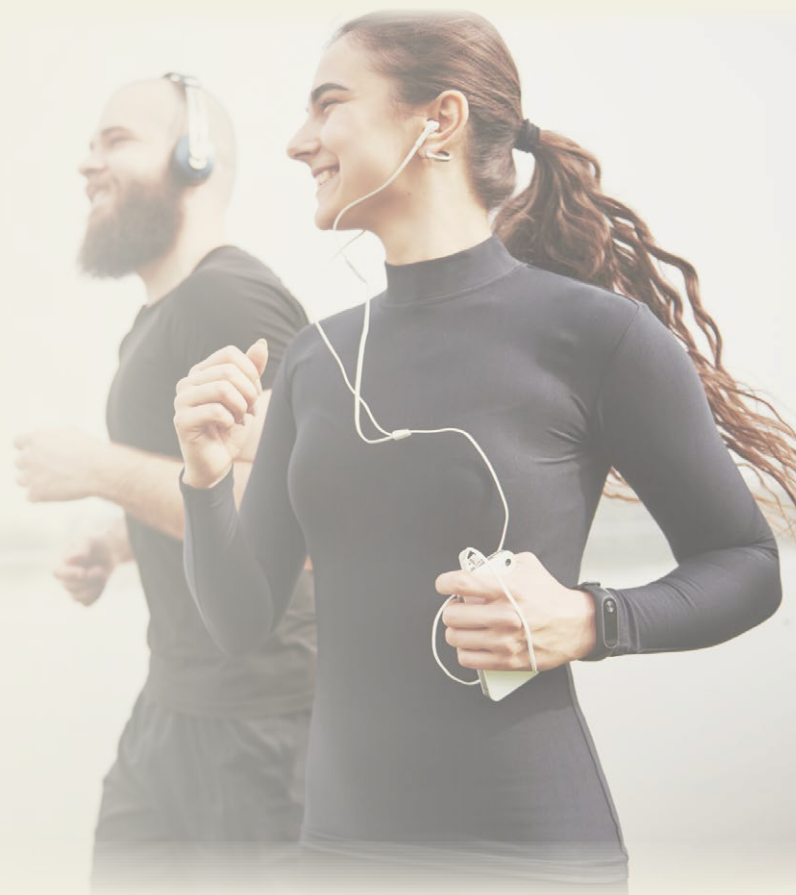

69€

DOVANA

NEMOKAMAS
KRAUJO
PAĖMIMAS

Atlikite ištyrimo programą ir laiku užkirskite kelių kraujotakos ligoms!

Atliekama 16 tyrimų:

- Cholesterolis
- DTL cholesterolis
- MTL cholesterolis
- Ne DTL cholesterolis
- Aterogeniškumo indeksas
- Triacilgliceroliai
- Gliukozė
- Kalis
- Magnis
- Natris
- Kreatininas
- Glomerulų filtracijos greitis eGFR (CKD-EPI)
- Bendras hematologinis tyrimas
- Didelio jautrumo CRB Tirotropinas (TTH)
- Homocisteinas
-

Pasiūlymas spalio - lapkričio mėn.

Parodos rengėjai (iš kairės): R.Džiautas, B.Čekanauskas, E.Urbanavičius, J.Širvinskas, V.Ališauskas, V.Gecevičius, J.Šalkauskas, E.Šaltis

OLIMPINIŲ KOLEKCIŲ KELIONĖS PO LIETUVĄ

PRIEŠ DVIDEŠIMT METŲ, RUGSĖJO 14-AJĄ, LIETUVOS VYRŲ KREPŠINIO RINKTINĖ ŠVEDIJOS ŠOSTINĖJE STOKHOLME IŠKOVOJO EUROPOS ČEMPIONŲ AUKSO MEDALIUS. ŠIŲ METŲ RUGSĖJO 14-AJĄ LIETUVOS OLIMPINĖS KOLEKCIŲ ASOCIACIJOS (LOKA) NARIAI TAURAGĖS BENDRUOMENIŲ NAMUOSE SURENGĖ PARODĄ, KURIOJE TAIP PAT DOMINAVO KREPŠINIS.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Ši LOKA narių paroda nebuvo skirta istorinei Lietuvos krepšinininkų pergalei priminti. Tik dienos taip sėkmingai sutapo.

Tauragės garbės pilietis, poetas, žurnalistas, kultūros veikėjas Eugenijus Šaltis suderino datą ir laiką su Tauragės sporto centro ir bendruomenių namų vadovais, apie būsimą renginį paskelbė straipsnį laikraštyje „Tauragės kurjeris“, o iš Vilniaus į Žemaitiją, sėdė į išsinuotą mikroautobusą ir į jį susikrovę kaupiamą turtą, pajudėjo šeši LOKA nariai.

Prie vairo sėdo garsus krepšinio kamuolių, ženkliukų ir visos su šiuo žaidimu susijusios atributikos kolekcininkas, žinomas krepšinio ir golbolo treneris Valdas Gecevičius. Būtent jo kolekcijos fragmentai mikroautobuso bagažinėje užėmė daugiausiai vietos. Truputį kukliau atrodė LOKA prezidento Juozo Širvinsko ir generalinio sekretoriaus Rimanto Džiauto, Nacionalinės sporto federacijų asociacijos vadovo Edžio Urbanavičiaus ir ilgamečio radijo diktoriaus, žurnalisto, fotografo Juozo Šalkausko lauknešėliai. Na, o mano, šio rašinio autorius, indėlis buvo pats kukliausias – trylika vasaros ir žiemos olimpinė žaidynių dalyvių medalių bei keliolika bilietų į įvairias olimpines arenas.

Iš Šiaulių nuosavu automobiliu atvyko muzikos mokyklos direktorius Vyngintas Ališauskas, kuris vežė krepšinio ženkliukų ir krep-

šinininkų autografų kolekcijas. Beje, V.Ališauskas jau surinkęs per tris tūkstančius ženkliukų ir per septynis tūkstančius įvairių pasaulio šalių krepšinininkų autografų.

Miesto centre kolekcininkus pasitiko buvęs Tauragės rajono meras ir žinomas sporto entuziastas, verslininkas Sigitas Mičiulis. Jis ir gardžiu kugeliu pavaišino, ir nedidelę ekskursiją po Tauragę bei jos apylinkes surengė.

Prisiminė legendinį trenerį

Pakalbėjome ir apie sportą. Tauragėje populiariausios sporto šakos – krepšinis ir futbolas. Komandos dalyvauja šalies čempionatuose. Tiesa, ne aukščiausių lygų. Daug jaunimo lanko dvikovos sporto šakų treniruotes, šokių studijas. Baseinas jau yra, bet jis netinka sportininkams. Tad baseino plaukikams dar teks palaukti, kaip ir naujos sporto arenos.

Kadaise Tauragės rajoną sportiniais pasiekimais labiausiai išgarsino Skaudvilės miestelio kūno kultūros mokytojas Marcelinas Zelba, kurio jau šešeri metai nebėra šiame pasaulyje. Į Skaudvilę jis atvyko 1955-aisiais, baigęs Lietuvos kūno kultūros institutą. Mokytojas ne tik ugdė sportininkus, bet ir rengė gyvenimui žmones. Tai buvo unikali vaikų ir paauglių ne tik fizinio, bet ir as-

menybės edukacinio ugdymo metodika. Net per 30 Skaudvilės mokyklos auklėtinių pasirinko kūno kultūros mokytojo profesiją. M.Zelba buvo Europos taurės laimėtojų, tarptautinės klasės sporto meistrų – Virginijos Čerškutės-Dulskienės, Stasės Mikašauskaitės-Astrauskienės, Jono Kaučiko, Eugenijaus Mikniaus, Stasio Vasiliausko ir kitų garsių rankininkų pirmasis treneris. Net 14 jo auklėtinių tapo rankinio sporto meistras, 10 kandidatų į sporto meistrus, 102 skaudviliečiai atstovavo įvairaus amžiaus Lietuvos rinktinėms.

Paroda bendruomenių namuose

Į erdvį Tauragės bendruomenių namų salę teko sunešti kone visus tą dieną laisvus arba nelabai užimtus stalus. Kolekcininkai, gerai pasiruošę tokioms išvykoms, nes jau būta kelionių į Joniškį, Ukmergę, Alytų, per gerą valandą išdėliojo eksponatus, nuo kurių, kaip sakė vietiniai, raibo akys.

Dėmesį traukė proginiai, suvenyriniai krepšinio kamuoliai, garsių žaidėjų marškinėliai, autografai, ženkliai, pakabukai, pieštukai, pašto ženklai ir vokai, medaliai. Lyg atsvara krepšiniui – E.Urbaničiaus ir J.Širvinsko teminės rankinio ženklų kolekcijos. Buvęs Lietuvos šaulių sąjungos vadovas J.Širvinskas demonstravo ir Šaulių sąjungos ženklus, kariškių žaidynių ženklelius. Beje, LOKA vadovas, rugsėjo 17 d. minėjęs 70-mečio sukaktį, rugsėjo 21-ąją Olimpijame komitete buvo apdovanotas LTOK antrojo laipsnio ženklu „Už nuopelnus“.

Kaip visada gausi ir kaskart vis naujais kaklaraiščiais papildyta J.Šalkausko kolekcija. Dabar joje – keli tūkstančiai vyrų garderobo puošmenų. Sporto tematikos – apie 500.

LOKA prezidentas, tauragiškių paklaustas, ar daug narių yra or-

ganizacijoje, kukliai atsakė: „Tik 34.“ Atrodo, kad po šios kelionės asociacija gali pasipildyti dar vienu tvirtu nariu. Su devynmečiu sūnumi Domu ir šešiamete dukra Aukse į parodą atvykęs Tauragės rajono savivaldybės narys Linas Janušonis, didelis krepšinio gerbėjas ir žaidėjas, pasigyrė, kad yra surinkęs apie 300 krepšinių marškinėlių. Išgirdęs klausimą, ar nenorėtų tapti LOKA nariu, pažadėjo rimtai pagalvoti.

Tokiose parodose visada klausiu kolegų, ką naujo ir įdomaus pastaruoju metu jie sužvejojo. V.Gecevičiui bičiuliai iš pasaulio vyrų krepšinio čempionato Filipinuose parvežė raktų pakabuką ir talismaną.

„Draugas Gintas padovanojo NBA krepšinio kamuolį su Lino Kleizos pavarde, Rimantas Džiautas ir kiti kolegos papildė mano kolekciją ženkliais, gairėlėmis“, – sakė Valdas.

Galiu pasigirti, kad tas pats R.Džiautas ir man iš pasaulinės kolekcininkų mugės Paryžiuje parvežė 1924 m. Paryžiaus olimpinį žaidynių dalyvio medalį.

V.Ališauskas pasidžiaugė gavęs du labai retus, proginus, tauriais metalais dengtus „Lietuvos ryto“ krepšinio klubo ženklus.

Laukia nauji maršrutai

Po parodos padėkojome Tauragės sporto centro vadovui Gediminui Sakalauskui, darbuotojai Rūtai Karmazinaitei, E.Šalčiui, kurio eilėrašty J.Šalkauskas perskaitė per parodos atidarymą, ir, žinoma, S.Mičiuliui.

Pakeliui į Vilnių spėjome aptarti, kur dar šiemet galėtų nuvykti keliaujanti paroda. Buvo pasiūlytos Širvintos ir Zarasai.

Krepšinininkų autografai

Olimpinį žaidynių dalyvio medalį

V.Gecevičius ir S.Mičiulis

Gairėlės

Reti „Lietuvos ryto“ ženkliai

J.Šalkausko surinkti kaklaraiščiai

Olimpiniai bilietai

L TOK POSĖDŽIAVO OLIMPIEČIAI

Rugsėjo 18 d. L TOK vyko pirmasis naujai išrinktos Lietuvos olimpiečių asociacijos (LOA) valdybos posėdis.

Posėdžio metu aptartas šių metų asociacijos veiklos planas, renginiai ir įgyvendinamos iniciatyvos. LOA viceprezidentė Birutė Statkevičienė pristatė naujienas, kurių parsivežė iš Stambulio (Turkija) vykusio Pasaulio olimpiečių asociacijos forumo.

LOA prezidentas Saulius Ritteris ir L TOK olimpinio švietimo direktorius Kasparas Šileikis aptarė asociacijos įsitraukimą į olimpinio švietimo veiklas ir artėjančio Lietuvos olimpinio šimtmečio iniciatyvas.

„Vienas mūsų tikslų – skleisti žinių apie olimpizmą ir propaguoti olimpines vertybes. Turime daug iniciatyvų ir idėjų, tikiuosi, kad kartu ne tik pavyks jas įgyvendinti, bet ir į veiklą įtraukti dar

daugiau olimpiečių“, – sakė olimpinis vicečempionas S. Ritteris.

Jis ir naujoji LOA valdyba išrinkti balandį vykusioje rinkimų ir ataskaitos konferencijoje.

SUSITIKIME KALBĖJO APIE POKYČIUS

Rugsėjo 14 d. olimpinė čempionė, L TOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė susitiko su Lietuvoje viešėjusiu Tarptautinės šiuolaikinės penkiakovės sąjungos prezidentu dr. Klausu Schormannu ir Lietuvos šiuolaikinės penkiakovės federacijos prezidentu Aisčiu Baronu.

Susitikimo metu kalbėta apie per kelius metus įvykusius šios sporto šakos pokyčius: sutrumpėjusį varžybų laiką, pasikeitusius ginklus ir, žinoma, naująją rungį – jojimą pakeitusį ekstremalųjį kliūčių ruožą.

K. Schormannas įsitikinęs, kad pokyčiai šiuolaikinę penkiakovę daro prienamesnę didesniai žmonių ratui, įdomesnę žiūrovams ir kartu prisidės prie didesnio šios sporto šakos populiarumo.

Jie kartu pasidžiaugė, kad karjerą baigę pasaulio elitui priklausę Lietuvos penkiakovininkai Andrejus Zadneprovskis, Justinas Kinderis, Edvinas Krungolcas nepaliko sporto ir save realizuoja kitose penkiakovės srityse.

TIKSLAS – SUKURTI IDEALIAUS VADOVO PORTRETĄ

Rugsėjo pabaigoje Vilniuje surengta antroji L TOK organizuojamų sporto vadybos mokymų, skirtų pažengusiems specialistams, sesija. Pagrindinės jos temos – personalo valdymas ir lyderystė.

„Šie mokymai skirti aukštesnes vadovaujamas pareigas užimančioms sporto vadybininkams, todėl manome, kad personalo valdymas – būtina tema kursuose. Prieš mokymus dalyviai turėjo pasiruošti – grupėse sukurti idealaus lyderio portretą: aptarti, kokių asmeninių ir profesinių savybių, vadybos kompetencijų reikėtų. Buvo įdomu stebėti, kaip mokymų metu šis sąrašas pildėsi ir keitėsi.

Edukuodami sporto administratorius siekiame prisidėti prie Lietuvos sporto plėtros, todėl mums svarbu, kad jie ugdytų ne tik vadybos kompetencijas, bet ir asmeninę lyderystę“, – pasakojo mokymus organizuojanti L TOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja ir viena Lietuvos olimpiučių misijų vadovių Agnė Vanagienė.

Pirmoji mokymų dalis buvo skirta susipažinti su kursų struktūra, grupės nariais, lektorais, taisyklėmis ir olimpinio judėjimu. Kalbėta ir apie strateginį planavimą, veiksmų plano sudarymą. Trečioji mokymų sesija vyks spalio 13-ąją, per ją dalyviai gilinsis į projektų valdymą.

Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpini solidarumas per metus finansuoja tris L TOK organizuojamus sporto administravimo mokymus: vadybininkams, treneriams ir pažengusiems. Treieji skirti patyrusiems, aukštesnes pareigas užimančioms sporto vadybininkams. Visi šie mokymai – nemokami.

L TOK sporto vadybos mokymus pažengusiems organizuoja nuo 2018 m.

UNIKALIUOSE MOKYMUOSE – NAUDINGOS PRAKTINĖS UŽDUOTYS

Rugsėjo viduryje finišo tiesiąją pasiekė tarptautinis LTOK inicijuotas moterų lyderystės sporte projektas „New Miracle“. Penkiose Europos valstybėse daugiau nei šimtas projekto dalyvių susirinko į paskutinę nacionalinių mokymų sesiją.

„Šis projektas – unikali mūsų iniciatyva, gimusi jaučiant vadovaujamas sporto vadybos srities pareigas užimančių specialistų trūkumą. Su šiuo iššūkiu susiduriame ne tik Lietuvoje, tai globalus klausimas, vis dažniau užduodamas ir tarptautinėje sporto arenoje. Tikiuosi, šis projektas dalyvėms suteikė žinių ir įgūdžių, ne tik įkvėpusių, bet ir padėsiančių siekti aukštų karjeros tikslų“, – sakė viena projekto organizatorių, LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė.

Prie šios Lietuvos iniciatyvos prisidėjo Italijos, Latvijos, Estijos ir Slovakijos nacionaliniai olimpiniai komitetai. Ruošiantis projektui sukurta pradedančiosioms sporto vadybininkėms skirta nemokama mokymų programa ir išskirtinė mentorystės platforma, kurioje projekto dalyvės turi galimybę konsultuotis su patyrusiais kolegomis, stiprinti bendradarbiavimo įgūdžius.

„Labai džiaugiuosi, kad turėjau galimybę sudalyvauti šiuose mokymuose. Čia ne tik pagilinau savo žinias tokiose srityse, kaip komunikacija, lyderystė, strateginis mąstymas, radau atsakymus į sau keltus klausimus, bet ir, svarbiausia, turėjau galimybę su kitomis dalyvėmis iš skirtingų organizacijų dalintis patirtimi, klausimais, rūpesčiais, kasdieniais iššūkiams bei kartu ieškoti sprendimų. Manau, tai kiekvienai leido suprasti, kad nesame vienos su mus ištinčiančiais iššūkiams, iš bendraminčių pasisėmėme naujų įžval-

gų ir idėjų. Šie mokymai buvo puiki galimybė praplėsti akiratį, įkvėpė judėti į priekį ir toliau siekti savo tikslų“, – sakė Lietuvos tinklinio federacijos generalinė sekretorė Alisa Česnulevičiūtė.

Dvi dienas vykusiuose mokymuose dalyvės gilinosi į projektų valdymą. Su patyrusiu verslo konsultantu Lauru Balaiša jos nagrinėjo ne tik teorinę šios temos pusę, bet ir atliko naudingą praktinę užduotį.

„Jos turėjo užduotį dirbdamos grupėse sukurti sporto klubo projektą – nuo organizacijos strategijos, planuojamos apyvartos iki vizualinio identiteto ir rinkodaros plano. Džiaugiamės, kad projekto dalyvės įgijo reikiamų žinių ir sugebėjo šią užduotį kūrybiškai įveikti. Buvo labai įdomu klausyti šios užduoties pristatymų“, – pasakojo A. Vanagienė.

Iniciatyvoje dalyvavusios sporto vadybininkės, dirbančios sporto federacijose, klubuose ir organizacijose, galėjo konsultuotis su patyrusiais kolegomis. Tarp mentorėmis tapusių eksperčių – ir ilgametę patirtį sukaupusios LTOK sporto administratorės: A. Vanagienė, kuri yra viena Lietuvos olimpinėjų komandų misijos vadovių, bei LTOK užsienio ryšių direktorė Vaida Mačianskienė, puikiai išmananti ne tik Lietuvos, bet ir užsienio sporto organizacijų veiklą.

Projekto užsklanda nusileis spalio pradžioje per Vilniuje vyksiančią finalinę tarptautinę sesiją, į kurią atvyks atrinktos dalyvės iš visų penkių iniciatyvoje dalyvavusių valstybių.

Mokymų akimirkos

LTOK nuotr.

ĮGYVENDINTA SVAJONĖ

DZIUDO KOVOTOJA SANDRA JABLONSKYTĖ – TOKIJO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ DALYVĖ, EUROPOS ČEMPIONATO PENKTOS VIETOS LAIMĖTOJA. NORS ŠIEMET BUVO IŠRINKTA LIETUVOS DZIUDO FEDERACIJOS PREZIDENTE, JI IR TOLIAU ATKAKLIAI SIEKIA TEISĖS DALYVAUTI PARYŽIAUS OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

GERIAUSI

Knyga: Josephas Murphy „Jūsų pašąmonės galia“.

Grupė / atlikėjas: Beyonce.

Filmas / serialas: „Noliečiamieji“.

S.Jablonskytė

Akivaizdu, kad daug laisvo laiko S.Jablonskytė neturi, bet vieną svajonę, susijusią su muzika, šiemet spėjo įgyvendinti.

Svajonių koncertas

S.Jablonskytės klausomos muzikos stilius – labai įvairus. Ji gali klausytis tiek popmuzikos, tiek tokių grupių kaip „Metallica“.

„Turiu skirtingus grojaraščius: vienokios muzikos klausau laisvalaikiu, per varžybas – kitokios, dar kitokios – kai sportuoju treniruotėse.“

Muzika mane lydi visur. Man net treniruotėse einasi lengviau, kai esu su ausinėmis“, – prisipažįsta dziudo kovotoja.

Nuo pat vaikystės S.Jablonskytė buvo JAV atlikėjos Beyonce gerbėja. Ji nuolat žiūrėdavo šios žvaigždės gyvų koncertų transliacijas ar įrašus bei svajodavo kada nors sudalyvauti dainininkės koncerte.

„Šiemet pagaliau pavyko išpildyti šį norą – nuvažiuavau į Varšuvą vykusį Beyonce koncertą. Tai buvo nepakartojama – žiūrėjau ir negalėjau patikėti, kokia ji talentinga atlikėja. Jos balsas, sukurtas šou ir atsidavimas publikai tiesiog užbūrė. Manau, niekas neliko abejingas“, – įspūdziais dalijasi S.Jablonskytė.

Hario Poterio gerbėja

Pašnekovė neslepia, kad pastaruoju metu skaito mažiau: „Skaitymui reikia turėti laisvo laiko, o jo turiu mažai. Nors daug kečiau, bet laiką lėktuve dažniausiai skiriu miegui, o treniruotėms stovyklose tam irgi jo neatrandu.“

Daugiausiai knygų S.Jablonskytė perskaitė vaikystėje ir paauglystėje. Tuo metu viso pasaulio jaunimo dėmesį kaustė J.K.Rowling sukurta Hario Poterio knygų serija, todėl šis personažas nepaliko abejingos ir Lietuvos sportininkės.

„Hario Poterio knygos perskaitytos po kelis kartus, – šypsosi Sandra. – Taip pat įsiminė knyga „Jūsų pašąmonės galia“, kurią turbūt visi sportininkai yra turėję savo rankose.“

Pripažinti filmai

S.Jablonskytė prisipažįsta, kad filmų yra peržiūrėjusi gana daug. Olimpietė iki šiol pažiūri Hario Poterio serijos filmus.

„Taip pat patiko filmas pagal kitą J.K.Rowling knygą – „Fantastiniai gyvūnai ir kur juos rasti“. Vis dėlto vienas iš mano favoritų yra filmas „Noliečiamieji“. Tai pagal tikrą istoriją sukurtas filmas – liūdnokas, bet kartu pamokantis“, – sako S.Jablonskytė.

— naujas Affidea standartas tavo mieste

Išskirtinis dėmesys pacientams, profesionalūs
gydytojai ir moderni įranga.

Nauja
klinika

📍 Savanorių pr. 178, Kaunas

1811

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

